

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 31.1.2006
KOM(2006) 16 lopullinen

2006/0006 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004
täytäntöönpanomenettelystä**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perusteet ja tavoitteet**

Huhtikuun 29. päivänä 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 89 artiklassa säädetään, että kyseisen asetuksen täytäntöönpanomenettelyä koskevat säännökset annetaan toisessa asetuksessa.

- **Yleinen asiayhteys**

Kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevat säännöt liittyvät henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen, ja niillä olisi pyrittävä parantamaan EU:n sisällä liikkuvien yhteisön kansalaisten elintasoja ja työnteon edellytyksiä. Yhteensovittamisesta on tällä hetkellä huolehdittu asetuksella (ETY) N:o 1408/71 ja sen täytäntöönpanoasetuksella (ETY) N:o 574/72. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 tarkoituksena on korvata asetus (ETY) N:o 1408/71. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 uusia yhteensovittamissääntöjä ei kuitenkaan voida soveltaa ennen kuin on annettu niitä koskeva täytäntöönpanoasetus, jolla siis korvataan asetus (ETY) N:o 574/72. Muodoltaan ehdotettu säädös vastaa nykyistä säädöstä. Sen tarkoituksena on siis nykyaikaistaa ja yksinkertaistaa voimassa olevia sääntöjä.

- **Ehdotuksen alalla voimassa olevat säännökset**

Asetus (ETY) N:o 574/72 asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 13. huhtikuuta 2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 647/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005).

Samankaltaisuudet: sekä asetuksella (ETY) N:o 574/72 että esitetyllä ehdotuksella on tarkoitus vahvistaa sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan asetuksen täytäntöönpanomenettelyä.

Eroavaisuudet: esitetyllä ehdotuksella on tarkoitus yksinkertaistaa ja nykyaikaistaa asetuksen (ETY) N:o 574/72 säännöksiä erityisesti tiivistämällä sosiaaliturvalaitosten välistä yhteistyötä ja parantamalla niiden välistä tiedonvaihtoa.

- **Johdonmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ei sovelleta.

2) ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Täytäntöönpanoasetusta koskevalla ehdotuksella pyritään ensisijaisesti määrittämään konkreettisesti menettelyt, joita asetuksen käyttäjät, kansalaiset ja jäsenvaltioiden sosiaaliturvalaitokset tarvitsevat perusasetuksen periaatteiden täytäntöönpanoon. Esimerkiksi vanhuuseläkkeistä olisi täsmennettävä, mitä vakuutetun on tehtävä

hakiessaan eläkkeen maksua, mille laitokselle hänen on toimitettava hakemuksena, jos hän on työskennellyt useammassa jäsenvaltiossa, miten laitosten on vaihdettava tietoja ottaakseen huomioon vakuutetun koko työuran ja miten ne laskevat kunkin maksettavaksi tulevan eläkkeen. Jotta voitaisiin laatia konkreettisia ehdotuksia siitä, miten laitosten välistä käytännön yhteistyötä voitaisiin tehostaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden eduksi, jäsenvaltioiden sosiaaliturvalaan asiantuntijoiden kesken on käyty lukuisia neuvotteluja. Niissä on pyritty pääasiallisesti hakemaan asiantuntemusta sopivimmalta tasolta, erityisesti sosiaaliturvalaitoksista. Tätä varten luotiin useita työryhmiä, jotka käsittelivät sosiaaliturvajärjestelmien kattamia eri riskejä: sairautta, työtapaturmia, ammattitauteja, työkyvyttömyyttä, vanhuutta, työttömyyttä ja perhe-etuuksia.

Lisäksi komission yksiköt siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan (CASSTM) sihteeristön ominaisuudessa sekä CASSTM:n alaiset tekninen toimikunta ja tilintarkastuslautakunta olivat tiiviissä ja jatkuvassa yhteydessä asiantuntijoihin, jotka jäsenvaltiot olivat nimenneet yhteensovittamissääntöjen täytäntöönpanoa varten.

Yhteenvedo vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Asiantuntijoiden työryhmät kokoontuivat. Horisontaaliryhmä, jonka tehtävänä oli tehdä ehdotuksia erityisesti täytäntöönpanoasetuksen yleisestä rakenteesta ja esittämistavasta, laati epävirallisen tiivistelmäraportin, jossa annettiin suuntaviivoja. Suurinta osaa näistä suuntaviivoista on noudateltu asetusehdotuksessa.

• Asiantuntijalausunnot

Asianomaiset tieteenalat/erikoisalalat

Sosiaaliturva.

Käytetty menetelmä

Sosiaaliturvan eri alojen – sairaus, työtapaturmat, ammattitaudit, työkyvyttömyys, vanhuus, työttömyys ja perhe-etuudet – asiantuntijoista koostuvat työryhmät.

Tärkeimmät järjestöt/asiantuntijat, joita on kuultu

Jäsenvaltioiden sosiaaliturva-alan asiantuntijoita kuultiin useaan otteeseen. Kuulemisilla pyrittiin pääasiallisesti hakemaan asiantuntemusta sopivimmalta tasolta, erityisesti sosiaaliturvalaitoksista. Tätä varten luotiin useita työryhmiä, jotka käsittelivät sosiaaliturvajärjestelmien kattamia eri riskejä: sairautta, työtapaturmia, ammattitauteja, työkyvyttömyyttä, vanhuutta, työttömyyttä ja perhe-etuuksia.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista lausunnoista

Esiin ei ole tuotu sellaisia mahdollisesti vakavia riskejä, joilla olisi peruuttamattomia vaikutuksia.

On tarpeen yksinkertaistaa menettelyjä asetuksen käyttäjien, sosiaaliturvalaitosten,

toimivaltaisten viranomaisten, työnantajien ja vakuutettujen sekä palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien kannalta ja selkeyttää näiden eri osapuolten oikeuksia ja velvoitteita sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisessa.

Välineet, joilla asiantuntijalausunnot saatettiin suuren yleisön tietoisuuteen

Saatujen asiantuntijalausuntojen sisällön teknisyyden ja epävirallisen luonteen vuoksi raportteja ei julkaistu.

• **Vaikutusten arviointi**

Täytäntöönpanoasetus on säädös, jonka kautta kansalaiset saavat etua asetuksen (EY) N:o 883/2004 uudistuksista. On odotettava, että perusasetuksesta ja sen täytäntöönpanoasetuksesta koostuva oikeudellinen väline on hyväksytty, jotta uusitut säännöt pääsevät vaikuttamaan kansalaisten oikeuksien nykyaikaistamiseen, yksinkertaistamiseen ja parantamiseen. Tällä hetkellä voimassa olevat asetukset (ETY) N:o 1408/71 ja 574/72 korvataan siis asetuksella (EY) N:o 883/2004 ja sen täytäntöönpanoasetuksella. Näillä säädöksillä ei saisi olla nykyiseen tilanteeseen verrattuna negatiivista vaikutusta sosiaaliturvalaitoksille, viranomaisille, työntekijöille tai työnantajille aiheutuvan työtaakan tai kustannusten suhteen. Koska uusien sääntöjen tarkoituksena on juuri parantaa sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen toimivuutta ja keventää menettelyjä asetuksen käyttäjien eduksi, niiden antamisesta on etua käyttäjille nykyisin sovellettaviin sääntöihin verrattuna. Tässä vaiheessa on vaikea mitata, millaisia tuottavuusetuja uudet säännöt tuovat sosiaaliturvalaitoksille, työnantajille – erityisesti pk-yrityksille – sekä vakuutetuille, palkansaajille ja itsenäisille ammatinharjoittajille. Ehdotetuilla toimenpiteillä on tarkoitus parantaa kansalaisille tarjottuja palveluita. Ehdotukseen sisältyy toimenpiteitä, joilla lyhennetään useammissa jäsenvaltioissa työskennelleiden henkilöiden eläkkeiden laskemiseen ja maksamiseen nykyisin tarvittavaa aikaa, ja näin sillä erityisesti parannetaan vapaan liikkuvuuden edellytyksiä unionissa.

Lisäksi ehdotus liittyy sähköiseen hallintoon, koska sähköisten välineiden käyttö sosiaaliturvalaitosten välisessä tiedonvaihdossa on olennainen osa menettelyiden nopeuttamista. Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat sähköisten välineiden käytön merkityksen laitosten välisessä tiedonvaihdossa, mikä tuodaan esiin siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan hiljattain hyväksymässä toimintasuunnitelmassa.

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• **Tiivistelmä ehdotetuista toimenpiteistä**

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanoa koskevan asetusehdotuksen tarkoituksena on saattaa päätökseen nykyisten säännösten, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja sen täytäntöönpanoasetuksen (ETY) N:o 574/72, nykyaikaistaminen ja yksinkertaistaminen. Ehdotettu säädös on keskeinen tekijä henkilöiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi unionissa.

Siinä on tarkoitus määritellä asetuksen (EY) N:o 883/2004 säännöksiä koskevat konkreettiset täytäntöönpanomenettelyt kaikkien asiaan liittyvien tahojen eli vakuutettujen, sosiaaliturvalaitosten sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten

osalta.

Ehdotuksella saatetaan loppuun asetuksella (EY) N:o 883/2004 saavutettu nykyaikaistaminen, ja sillä pyritään parantamaan nykyisiä menettelyjä yksinkertaistamalla niitä ja selkeyttämällä voimassa olevia säännöksiä useilla aloilla. Tältä osin ehdotuksella pyritään tuomaan selkeämmin esiin asiaan liittyvien eri tahojen oikeudet ja velvoitteet.

Lisäksi ehdotuksessa pyritään tekemään johtopäätöksiä asetuksessa (EY) N:o 883/2004 tarkoitettujen eri osapuolten tiiviimmistä yhteistyöstä.

Asetus (EY) N:o 883/2004 koskee vastedes kaikkia yhteisön kansalaisia, koska se kattaa myös työmarkkinoiden ulkopuolella olevat, ja tämä edellyttää jäsenvaltioiden sosiaaliturvalaitosten välisten yhteistyötapojen ja -menettelyjen nykyaikaistamista.

Tarkoituksena on hyvin konkreettisesti helpottaa menettelyjä vakuutettujen kannalta ja nopeuttaa vastaus- ja käsittelyaikoja laitoksissa valtioiden rajat ylittävissä tilanteissa sosiaaliturvan eri aloilla sairauteen, työtaturmiin, ammattitauteihin, työkyvyttömyyteen, eläkkeisiin, työttömyyteen ja perhe-etuuksiin liittyvissä asioissa.

Tavoite merkitsee sitä, että erityishuomiota kiinnitetään modernien tiedonvaihtomenetelmien hyödyntämiseen. Sähköinen tiedonvaihto laitosten välillä vaikuttaa välttämättömältä, jotta voidaan helpottaa niiden tietojen siirtoa, jotka tarvitaan yhteensovittamista ja erityisesti vakuutettujen oikeuksien määrittämistä ja laskemista varten.

- **Oikeusperusta**

EY:n perustamissopimuksen 42 ja 308 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska ehdotuksen soveltamisala ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin seuraavista syistä:

Haluttua tavoitetta eli sosiaaliturvan yhteensovittamistoimien täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, kuten on nimenomaisesti korostettu asetuksessa (EY) N:o 883/2004 (johdanto-osan 45 kappale). EY:n perustamissopimuksen 42 artiklassa määrätään, että neuvosto toteuttaa sellaiset sosiaaliturvan alan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi.

Nämä määräykset on sisällytetty yhteensovittamisasetukseen, jonka soveltamisalaa on laajennettu vähitellen myös itsenäisiin ammatinharjoittajiin, opiskelijoihin, eläkkeensaajiin, virkamiehiin ja vastedes kaikkiin vakuutettuihin.

Asetuksella on tarkoitus vain määrittellä toimenpiteet, joita soveltamisalaan kuuluvat

henkilöt tarvitsevat matkustaakseen, oleskellakseen tai asuakseen toisessa jäsenvaltiossa menettämättä sosiaaliturvaoikeuksiaan. Oikeuksien säilyttämisen takaamiseksi asetuksessa annetaan erilaisia sääntöjä, jotka vastaavat sosiaaliturvan eri alojen erityistarpeisiin. Siihen sisältyy kuitenkin yleisiä periaatteita, jotka mahdollistavat yhteensovittamisen toimivuuden. Näihin periaatteisiin kuuluvat esimerkiksi yhden ainoan lainsäädännön soveltamisen, tosiseikkojen rinnastamisen sekä yhdenvertaisen kohtelun periaate. Jäsenvaltioiden on noudatettava näitä periaatteita, mutta niillä on kuitenkin yksinomaisen toimivalta kansallisen sosiaaliturvajärjestelmänsä määrittelemisessä, järjestämisessä ja rahoittamisessa.

Valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa mikään jäsenvaltio ei voi toimia yksin. Olemassa olevat kahdenväliset sopimukset on korvattu yhteensovittamisasetuksella, joka on mahdollistanut yksinkertaistamisen ja vakuutettujen yhdenvertaisen kohtelun niin, että noudatetaan kutakin sovellettavaa kansallista sosiaaliturvalainsäädäntöä.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan paremmin saavuttaa yhteisön tasoisin toimin seuraavista syistä:

Kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen on järkevää ainoastaan yhteisön tasolla: sen perustana ja oikeutuksena on henkilöiden vapaa liikkuvuus unionissa.

Asetus koskee kaikkia yhteisön kansalaisia, jotka liikkuvat unionin sisällä mistä tahansa syystä.

Jäsenvaltioilla on yksinomaisen toimivalta kansallisen sosiaaliturvajärjestelmänsä määrittelemisessä, järjestämisessä ja rahoittamisessa.

Näin ollen ehdotuksessa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on yhdenmukainen suhteellisuusperiaatteen kanssa seuraavista syistä:

Jäsenvaltiot, toimivaltaiset viranomaiset ja sosiaaliturvalaitokset ovat vastuussa kansallisen sosiaaliturvajärjestelmän järjestämisestä ja rahoittamisesta.

Menettelyjen parantamisella ja eri toimijoiden oikeuksien ja velvoitteiden selkeyttämisellä saavutetaan säästöjä hallinnollisissa käsittelykuluissa (sosiaaliturvalaitosten välisten saatavien korvaaminen) ja tehostetaan vastaamista kansalaisten tarpeisiin (korvausten tai etuuksien maksuaikojen lyheneminen). Laitosten välisen yhteistyön tiivistäminen on tärkeää petosten ja väärinkäytösten torjumiseksi.

- **Säädöstyypin valinta**

Ehdotettu säädöstyypin: asetus.

Muut säädöstyypit eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Tarkoituksena on nykyaikaistaa voimassa oleva säädös eli asetus (ETY) N:o 574/72, jolla pannaan täytäntöön asetuksella (EY) N:o 883/2004 korvattava asetus (ETY) N:o

1408/71. Asetuksella (ETY) N:o 1408/71 siis yhteensovitetään eikä yhdenmukaisteta, sillä jäsenvaltioilla on yksinomainen toimivalta sosiaaliturvajärjestelmiensä järjestämisessä ja rahoittamisessa. Yhteensovittamisasetuksen valinta vapaata liikkuvuuttaan harjoittavien henkilöiden sosiaaliturvaoikeuksien turvaamiseksi perustamissopimuksessa taatulla tavalla on oikeassa suhteessa haluttuun tavoitteeseen nähden, kuten lainsäätäjät on määritellyt perustamissopimuksen 42 artiklassa.

4) VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIETOJA

- **Simulaatio, kokeiluvaihe ja siirtymäkausi**

Ehdotukseen liittyy siirtymäaika.

- **Lainsäädännön yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöpuitteita, (kansallisiin tai yhteisön tason) viranomaisiin sovellettavia hallinnollisia menettelyjä sekä laitoksiin ja yksityishenkilöihin sovellettavia hallinnollisia menettelyjä.

Kevennetään ehdotusta ja poistetaan liitteitä.

Helpotetaan tiedonvaihtoa sähköisten tiedonvaihtomenetelmien ja sähköisessä muodossa olevien asiakirjojen käytöllä.

Tiivistetään sosiaaliturvalaitosten yhteistyötä, jotta vältetään menettelyistä ensisijaisesti vakuutetuille aiheutuva rasite. Selkeytetään eri toimijoiden tehtäviä.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettu säädös koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa alaa, ja sitä olisi sen vuoksi sovellettava myös Euroopan talousalueeseen.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen selitys luku- tai artiklakohtaisesti**

Ehdotettu täytäntöönpanoasetus seuraa asetuksen (EY) N:o 883/2004 rakennetta: I osastossa on yleiset säännökset ja II osastossa sovellettavan lainsäädännön määrittäminen. III osastossa ovat eri etuusryhmiä koskevat erityissäännökset: sairaus-, äitiys- ja vastaavat isyysetuudet, työtaturma- ja ammattitautietuudet, kuolemantapauksen johdosta myönnettävät avustukset, työkyvyttömyysetuudet, vanhuuseläkkeet ja perhe-eläkkeet, työttömyysetuudet sekä perhe-etuudet. IV osastossa ovat varainhoitoa koskevat säännökset ja V osastossa siirtymä- ja loppusäännökset. Tämä täytäntöönpanoasetus mahdollistaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 voimaantulon. Kun otetaan huomioon, että kaikille osapuolille, joita asetus koskee, on tiedotettava asiasta riittävästi, ja ettei aiheuteta vaikeuksia esimerkiksi laitosten välisiin tilinpäätöksiin, säädetään kuitenkin vähintään kuuden kuukauden kaudesta, jonka aikana sosiaaliturvajärjestelmien yhteisön tason yhteensovittamista koskevia uusia säännöksiä ryhdytään soveltamaan.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta¹ 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004² ja erityisesti sen 89 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen³,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁵,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 883/2004 nykyaikaistetaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevia sääntöjä täsmentämällä täytäntöönpanon vaatimat toimenpiteet ja menettelyt ja pyrkimällä niiden yksinkertaistamiseen kaikkien asiaan liittyvien tahojen eduksi. Asetukselle on vahvistettava täytäntöönpanomenettely.
- (2) Sosiaaliturvalaitosten yhteistyön tehostaminen ja tiivistäminen on keskeinen tekijä, joka antaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluville henkilöille mahdollisuuden hyödyntää oikeuksiaan mahdollisimman nopeasti ja mahdollisimman hyvin edellytyksin.
- (3) Sähköisten välineiden käyttö sopii nopeaan ja luotettavaan tiedonvaihtoon jäsenvaltioiden laitosten välillä. Tietojen sähköisellä käsittelyllä pitäisi pystyä nopeuttamaan menettelyjä asianomaisten henkilöiden eduksi. Lisäksi heihin olisi

¹ EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1; oikaisu EUVL L 200, 7.6.2004, s. 1.

² Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset, EUVL L 166, 30.4.2004, oikaisu EUVL L 200, 7.6.2004.

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁵ EUVL C [...], [...], s. [...].

sovellettava kaikkia takeita niiden yhteisön säännösten mukaisesti, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja vapaassa liikkumisessa.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanoon todennäköisesti osallistuvien jäsenvaltioiden elinten yhteystiedot, myös sähköiset, olisi asetettava saataville sellaisessa muodossa, että ne voidaan päivittää reaaliaikaisesti, minkä pitäisi helpottaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden laitosten välillä. Tällä edistetään asiantietojen ajantasaisuutta ja välitöntä saatavuutta kansalaisille; kyseessä on merkittävä yksinkertaistamistoimi, joka olisi otettava käyttöön tällä asetuksella.
- (5) Tiettyjen menettelyjen vahvistamisen pitäisi lisätä oikeusvarmuutta ja avoimuutta asetuksen (EY) N:o 883/2004 käyttäjien kannalta. Erityisesti tiettyjen velvoitteiden tai hallinnollisten vaiheiden hoitamiselle asetettavien yhteisten määräaikojen pitäisi selkeyttää ja jäsentää vakuutettujen ja laitosten välisiä suhteita.
- (6) Jäsenvaltioilla, toimivaltaisilla viranomaisilla ja sosiaaliturvalaitoksilla pitäisi olla mahdollisuus sopia keskenään kevennyksistä menettelyistä ja hallinnollisista järjestelyistä, joita ne pitävät tehokkaimpina ja sopivimpina omissa sosiaaliturvajärjestelmissään. Tällaisten järjestelyiden ei pitäisi kuitenkaan vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden oikeuksiin.
- (7) Sosiaaliturvan alalle ominaiset ongelmat merkitsevät sitä, että kaikkien jäsenvaltioiden laitosten olisi pyrittävä toimimaan vakuutettujen eduksi, jotta sellaiset henkilöt eivät joutuisi kärsimään, jotka eivät ole toimittaneet hakemustaan tai tiettyjä tietoja laitokselle, joka on toimivaltainen käsittelemään kyseisen hakemuksen asetuksessa (EY) N:o 883/2004 ja tässä asetuksessa säädettyjen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.
- (8) Jotta voitaisiin määrittää toimivaltainen laitos eli se laitos, jonka lainsäädäntöä sovelletaan tai jolle kuuluu tiettyjen etuuksien maksaminen, useampien jäsenvaltioiden laitosten on tarkasteltava vakuutetun ja hänen perheenjäsentensä tosiasiallista tilannetta. Asianomaisen henkilön suojan takaamiseksi laitosten välisen välttämättömän tiedonvaihdon aikana on säädettävä hänen kuulumisestaan tilapäisesti jonkin sosiaaliturvalainsäädännön piiriin.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyillä useilla toimenpiteillä ja menettelyillä pyritään tekemään avoimemmiksi perusteita, joita jäsenvaltioiden laitosten on sovellettava asetuksen (EY) N:o 883/2004 puitteissa. Täsmennykset ovat seurausta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, hallintotoimikunnan päätöksistä sekä kokemuksista, joita on saatu sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisen soveltamisesta yli 30 vuoden aikana perustamissopimuksessa määrättyjen perusvapauksien puitteissa.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalan laajentaminen kaikkiin vakuutettuihin, myös työmarkkinoiden ulkopuolella oleviin, edellyttää tiettyjä näihin henkilöihin sovellettavia erityissääntöjä ja -menettelyjä, jotta voitaisiin määrittää esimerkiksi sovellettava lainsäädäntö lasten kasvatukseen käytettyjen kausien ottamiseksi huomioon, kun kyseessä on henkilö, joka ei ole koskaan toiminut palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana niissä jäsenvaltioissa, joissa hän on asunut.

- (11) Tietyissä menettelyissä on lisäksi otettava huomioon vaatimus tehtävien tasapuolisesta jakautumisesta jäsenvaltioiden kesken. Varsinkin sairausetuksien alalla menettelyissä on otettava huomioon toisaalta sellaisten jäsenvaltioiden tilanne, jotka vastaanottavina jäsenvaltioina vastaavat vakuutettujen kustannuksista tarjoamalla näiden käyttöön terveydenhoitojärjestelmänsä, ja toisaalta sellaisten jäsenvaltioiden tilanne, joiden laitokset vastaavat niiden luontoisettuuksien kustannuksista, joita heidän vakuutettunsa saavat muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he asuvat.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 883/2004 puitteissa on selkeytettävä erityisesti edellytyksiä, joilla sairauteen liittyvien luontoisettuuksien kustannukset katetaan erikseen määriteltyjen hoitojen osalta eli hoitojen, joihin vakuutettu hakeutuu muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa hän on vakuutettu tai jossa hän asuu. Ennakkoluvan hakemista koskevat vakuutetun velvoitteet samoin kuin luvan myöntämisedellytyksiä koskevat laitoksen velvoitteet potilaaseen nähden on täsmennetty. On myös täsmennettävä vaikutukset, joita aiheutuu luvan perusteella toisessa jäsenvaltiossa saadun hoidon kustannusten korvaamisesta.
- (13) Tiukemmat menettelyt, joilla lyhennetään jäsenvaltioiden laitosten välisten saatavien maksuaikoja, vaikuttavat keskeisiltä, jotta säilytetään luottamus tiedonvaihtoon ja vastataan hyvän hallintotavan vaatimuksiin, jotka ovat välttämättömiä jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmille. On siis parannettava menettelyjä, jotka koskevat sairaus- ja työttömyysetuuksiin liittyvien saatavien käsittelyä.
- (14) Koska asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvat sosiaaliturvajärjestelmät perustuvat kaikkien vakuutettujen yhteisvastuun periaatteeseen, on säädettävä mekanismeista, joilla peritään tehokkaammin saatavat, jotka liittyvät aiheettomasti maksettuihin etuuksiin tai maksuihin, joita vakuutetut eivät ole suorittaneet. Laitosten keskinäistä avunantoa koskevia menettelyjä on täsmennettävä käyttäen perustana keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15 päivänä maaliskuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY⁶ säännöksiä, jotta voidaan paremmin turvata jäsenvaltioiden taloudelliset edut organisoimalla yhteistyötä varsinkin veroviranomaisten kesken.
- (15) Vakuutettujen oikeuksia ja velvoitteita koskeva tiedottaminen on olennainen tekijä, jolla vahvistetaan luottamuksellista suhdetta toimivaltaisten viranomaisten ja jäsenvaltioiden laitosten kanssa.
- (16) Suunnitellun toimen tavoitetta eli yhteensovittamistoimenpiteitä sen takaamiseksi, että henkilöiden oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voidaan tosiasiallisesti käyttää, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan kyseisen toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁶ EYVL L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 15 päivänä kesäkuuta 2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/44/EY (EYVL L 175, 28.6.2001, s. 7).

- (17) Tällä asetuksella on korvattava sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72⁷,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO – YLEISET SÄÄNNÖKSET

I luku – Määritelmät

1 artikla *Määritelmät*

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 määritelmiä.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'yhteyspisteellä' jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämää elintä, jonka tehtävänä on lähettää ja vastaanottaa sähköisesti asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot yhteisen verkon kautta, jossa tietoja vaihdetaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten ja toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten ja/tai yhteyspisteiden välillä
 - b) 'yhteyselimellä' jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämää elintä, jonka tehtävänä on vastata asetuksen (EY) N:o 883/2004 3 artiklassa tarkoitettua yhtä tai useampaa sosiaaliturvan alaa koskeviin jäsenvaltioiden laitosten tiedotus- ja neuvontapyyntöihin ja jonka puoleen kyseiset laitokset voivat kääntyä erityisesti tämän asetuksen IV osastoa koskevilla asioilla
 - c) 'asiakirjalla' kaikkia hallintotoimikunnan määrittelemiä tietoja, riippumatta siitä missä muodossa ne ovat, joita voidaan vaihtaa sähköisesti ja joiden ilmoittaminen on välttämätöntä asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen toiminnalle
 - d) 'vakimuotoisella sähköisellä viestillä' kaikkia asiakirjoja, jotka on laadittu hallintotoimikunnan määrittelemän muodon mukaisesti jäsenvaltioiden laitosten välistä tiedonvaihtoa varten
 - e) 'sähköisessä muodossa toimittamisella' tietojen välittämistä sähköiseen tietojenkäsittelyyn tarkoitetuilla laitteilla (myös tietojen digitaalinen pakkaaminen), johtimella, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä

⁷ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 647/2005 (EUVL L 28, 30.1.1997.).

- f) 'teknisellä toimikunnalla' asetuksen (EY) N:o 883/2004 73 artiklassa tarkoitettua toimikuntaa
- g) 'tilintarkastuslautakunnalla' asetuksen (EY) N:o 883/2004 74 artiklassa tarkoitettua lautakuntaa.

II luku – Yhteistyötä ja tiedonvaihtoa koskevat säännökset

2 artikla

Laitosten välisen tiedonvaihdon soveltamisala ja tiedonvaihtoa koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden laitosten on ilmoitettava kaikki tiedot, joita tarvitaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden oikeuksien ja velvoitteiden vahvistamiseen ja määrittämiseen ja erityisesti etuuksien ja sosiaaliturvamaksujen oikean määrän vahvistamiseen.
2. Jos vakuutettu on erehdyksessä toimittanut tietoja, asiakirjoja tai hakemuksia muulle kuin tämän asetuksen mukaisesti nimetyille laitokselle, tämän laitoksen on viipymättä toimitettava kyseiset tiedot, asiakirjat tai hakemukset tämän asetuksen mukaisesti nimetyille laitokselle ja ilmoitettava päivämäärä, jona ne alun perin toimitettiin. Kyseinen päivämäärä sitoo viimeksi mainittua laitosta.
3. Jäsenvaltioiden laitosten välinen tiedonvaihto suoritetaan joko niiden välillä tai yhteyspisteen taikka yhteyselimen välityksellä.
4. Jos tietojen vaihto suoritetaan yhteyspisteen tai yhteyselimen välityksellä, kyseisen yhteyspisteen tai yhteyselimen katsotaan olevan kyseissä jäsenvaltiossa vaaditun laitoksen asemassa tai hoitavan sen tehtäviä niiden määräaikojen osalta, jotka koskevat laitokselle esitettyihin pyyntöihin vastaamista.

3 artikla

Laitosten ja edunsaajien välisen tiedonvaihdon soveltamisala ja tiedonvaihtoa koskevat säännöt

1. Kaikkien asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden on toimitettava toimivaltaiselle laitokselle kaikki tiedot tai todisteet, joita tarvitaan heidän tai heidän perheenjäsentensä tilanteen ja oikeuksien ja velvoitteiden vahvistamiseksi ja säilyttämiseksi sekä sovellettavan lainsäädännön ja siihen liittyvien velvoitteiden määrittämiseksi.

Jos jonkin lainsäädännön säännöksen mukaan etuuksien määrä vahvistetaan ottaen huomioon muut perheenjäsenet kuin lapset, vakuutetun on esitettävä todistus perheenjäsenistään, jotka asuvat muun kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa etuuksien maksamisesta vastaava laitos sijaitsee, jotta nämä perheenjäsenet voitaisiin ottaa huomioon.

2. Jäsenvaltion, joka kerää tiedot lainsäädäntönsä nojalla tai 52 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa, on taattava asianomaisille henkilöille oikeus näiden tietojen saamiseen tai

oikaisemiseen niiden yhteisön säännösten mukaisesti, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja vapaassa liikkumisessa.

3. Toimivaltaisen jäsenvaltion laitosten on ilmoitettava tiedot ja toimitettava tarvittavat asiakirjat vakuutetuille.
4. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen, joka lähettää suoraan asiakirjan, jossa on päätös toisen jäsenvaltion alueella asuvan tai oleskelevan henkilön oikeuksista, on pyydyttävä vastaanottotodistus lähetysvälineestä ja -tavasta riippumatta. Vastaanottotodistus voidaan antaa missä muodossa tai millä välineellä hyvänsä.
5. Jos 4 kohdassa tarkoitettu todiste päätöksen lähettämisestä puuttuu, asetuksen (EY) N:o 883/2004 nojalla saavutettujen oikeuksien menettämistä tai rajoittamista koskevia määräaikoja ei sovelleta edunsaajien vahingoksi.
6. Jos 4 kohdassa tarkoitetun päätöksen lähetyspäivä on asianmukaisesti osoitettu, katsotaan, että toimivaltaisen laitoksen päätöstä voidaan soveltaa asianomaiseen henkilöön kyseistä päivämäärää seuraavan kuukauden kuluessa. Jos päätöksen tehneen jäsenvaltion lainsäädännössä kuitenkin säädetään pidemmästä määräajasta, sovelletaan sitä määräaika.
7. Asianomaisella henkilöllä on joka tapauksessa käytössään muutoksenhakekeinot ja menettelyt, joista säädetään päätöksen tehneen laitoksen soveltamassa lainsäädännössä.
8. Hallintotoimikunta määrittelee tämän säännöksen käytännön täytäntöönpanosäännöt tapauksissa, joissa päätös osoitetaan asianomaiselle henkilölle sähköistä välinettä käyttäen.

4 artikla

Tiedonvaihtomuoto ja -tavat

1. Hallintotoimikunta vahvistaa asiakirjojen sisällön ja vakiomuotoisten sähköisten viestien rakenteen.
2. Tietojen siirto laitosten, yhteyspisteiden tai yhteyselinten välillä tehdään sähköisesti suojatuissa yhteisissä puitteissa, joissa voidaan taata vaihdettujen tietojen luottamuksellisuus ja suoja.
3. Toimivaltaisten laitosten on suositettava sähköisten välineiden käyttöä viestinnässä edunsaajien kanssa.

5 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa laadittujen asiakirjojen ja todisteiden oikeudellinen pätevyys

1. Jäsenvaltion laitoksen antamat asiakirjat, joissa todistetaan henkilön tilanne asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen soveltamiseksi, ja toisen jäsenvaltion viranomaisten, myös veroviranomaisten, laatimat todisteet sitovat muiden jäsenvaltioiden laitoksia niin kauan, kuin nämä asiakirjat tai todisteet

laatineen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai laitos ei peruuta tai julista niitä mitättömiksi.

2. Jos on syytä epäillä asiakirjan pätevyyttä tai siinä olevien tietojen perustana olevien tosiseikkojen paikkansapitävyyttä, asiakirjan vastaanottaneen jäsenvaltion laitos ottaa yhteyttä asiakirjan antaneeseen laitokseen ja pyytää siltä tarvittavia tarkennuksia ja tarvittaessa kyseisen asiakirjan peruuttamista.
3. Jos kyseiset laitokset eivät pääse asiassa sopimukseen kuukauden kuluessa siitä, kun asiakirjan vastaanottanut laitos on esittänyt pyynnön, hallintotoimikuntaan voidaan ottaa yhteyttä asetuksen (EY) N:o 883/2004 76 artiklan 6 kohdan mukaisesti, jotta se sovittelee näkökantoja yhteydenottoa seuraavien kuuden kuukauden kuluessa.

6 artikla

Lainsäädännön tilapäinen soveltaminen ja etuuksien tilapäinen maksaminen

1. Jos epävarmuus sovellettavasta lainsäädännöstä edellyttää kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten laitosten tai viranomaisten yhteydenottoja, asianomaiseen henkilöön sovelletaan tilapäisesti seuraavaa lainsäädäntöä:
 - a) asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä, jos henkilö harjoittaa siellä osaksi toimintaansa tai jos hän ei toimi palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana
 - b) muissa tapauksissa sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jolle hakemus on esitetty ensimmäisenä.
2. Jos kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset laitokset tai viranomaiset ovat eri mieltä siitä, minkä laitoksen olisi myönnettävä etuudet, asianomainen henkilö, joka voisi saada etuuksia, ellei kyseessä olisi asian riitauttaminen, saa tilapäisesti etuuksia asuinpaikan laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan tai jos asianomainen henkilö ei asu kyseisten jäsenvaltioiden alueella, sen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, jolle hakemus on esitetty ensimmäisenä.
3. Jos vahvistetaan, että sovellettava lainsäädäntö ei ole sen jäsenvaltion, jossa tilapäinen vakuuttaminen tapahtui, tai että tilapäisesti etuudet maksanut laitos ei ole toimivaltainen laitos, toimivaltaiseksi laitokseksi tunnistettua laitosta pidetään sellaisena tilapäisen vakuuttamisen alkamispäivästä tai kyseisten etuuksien ensimmäisestä tilapäisestä maksusta lähtien.
4. Toimivaltainen laitos selvittää tarvittaessa asianomaisen henkilön taloudellisen tilanteen maksujen ja etuuksien suhteen 71 ja 72 artiklassa ja tarpeen mukaan 73–82 artiklassa annettujen sääntöjen mukaisesti.

7 artikla

Velvoite tilapäiseen maksamiseen

1. Laitos, jolla ei ole käytössään kaikkia tekijöitä, joiden avulla voitaisiin laskea etuuden tai maksun lopullinen määrä, suorittaa etuuden tai maksun tilapäisesti.

2. Kyseisen etuuden tai maksun uusi laskenta on suoritettava heti, kun perusteena olevat asiakirjat on toimitettu kyseiselle laitokselle.

III LUKU – MUUT ASETUKSEN (EY) N:o 883/2004 SOVELTAMISTA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

8 artikla

Hallinnolliset järjestelyt kahden tai useamman jäsenvaltion välillä

1. Tämän asetuksen säännöksillä korvataan asetuksen (EY) N:o 883/2004 8 artiklassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisjärjestelyitä koskevat säännökset, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä II tarkoitettuihin sopimuksiin liittyviä järjestelyitä koskevia säännöksiä, edellyttäen että kyseisiä järjestelyitä koskevat säännökset sisällytetään tämän asetuksen liitteeseen 1.
2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sopia keskenään asetuksen (EY) N:o 883/2004 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamisjärjestelyistä, edellyttäen että nämä järjestelyt eivät rajoita edunsaajien oikeuksia.

9 artikla

Muut menettelyt laitosten välillä

1. Kaksi jäsenvaltiota tai useampi jäsenvaltio tai niiden toimivaltaiset viranomaiset tai laitokset voivat sopia muista kuin II–IV osastossa säädetyistä menettelyistä, edellyttäen että nämä menettelyt eivät rajoita edunsaajien oikeuksia.
2. Näin tehdyistä sopimuksista on ilmoitettava hallintotoimikunnalle, ja ne on lueteltava tämän asetuksen liitteessä 1.

10 artikla

Etuuksien päällekkäisyyden estäminen

Jos kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön nojalla maksettavaksi kuuluvia etuuksia pienennetään tai maksaminen keskeytetään tai peruutetaan, määrät, joita ei maksettaisi sovellettaessa tiukasti kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädettyjä pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevia säännöksiä, jaetaan niiden etuuksien lukumäärällä, joihin pienentämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista sovelletaan.

11 artikla

Asuinpaikan määrittämiseen liittyvät tekijät

1. Jotta voitaisiin ratkaista useampien jäsenvaltioiden laitosten ongelmat, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvan henkilön asuinpaikan määrittämiseen, laitokset vahvistavat yhteisellä sopimuksella asianomaisen henkilön toiminnan keskuspaikan ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - a) oleskelun kesto ja jatkuvuus

- b) perhetilanne, erityisesti lasten koulunkäyntipaikka, ja perhesiteet
 - c) jos kyseessä on työntekijä, onko kyseessä vakituinen työpaikka
 - d) henkilön oma tahto, joka käy ilmi kaikista tekijöistä, erityisesti syistä, jotka ovat johtaneet muuttamiseen
 - e) jäsenvaltio, jossa henkilöä verotetaan kaikista tuloista niiden lähteestä riippumatta.
2. Jos laitokset eivät pääse sopimukseen 1 kohdassa lueteltujen eri perusteiden soveltamisen perusteella, asianomaisen henkilön ilmaisemaa tahtoa pidetään ratkaisevana hänen asuinpaikkansa määrittämiseksi.

12 artikla

Vakuutuskausien yhteenlaskeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 6 artiklan soveltamiseksi toimivaltainen laitos ottaa yhteyttä sen jäsenvaltion laitokseen, jonka lainsäädäntöä vakuutettuun sovellettiin aikaisemmin, saadakseen tietoa kyseisen lainsäädännön mukaisesti täyttyneistä vakuutus-, työskentely-, itsenäisen ammatinharjoittamisen tai asumiskausista.
2. Jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutus- tai asumiskaudet lisätään jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneisiin vakuutus- tai asumiskausiin, jos on tarpeen ottaa ne huomioon etuuksia koskevien oikeuksien saamista, säilyttämistä tai takaisinsaamista varten, kunhan nämä kaudet eivät ole päällekkäisiä.
3. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen pakollisen vakuutuksen perusteella täyttynyt vakuutus- tai asumiskausi on päällekkäinen jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisen vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen perusteella täyttyneen vakuutuskauden kanssa, vain pakollisen vakuutuksen perusteella täyttynyt kausi otetaan huomioon.
4. Jos muu vakuutus- tai asumiskausi kuin jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttynyt vastaavaksi katsottava kausi on päällekkäinen jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastaavaksi katsottavan kauden kanssa, vain muu kuin vastaavaksi katsottava kausi otetaan huomioon.
5. Kaikki kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastaavaksi katsottavat kaudet otetaan huomioon vain sen jäsenvaltion laitoksessa, jonka lainsäädäntöä sovellettiin pakollisesti vakuutettuun viimeksi ennen kyseistä kautta. Jos vakuutettu ei ole ollut pakollisesti vakuutettuna jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen kyseistä kautta, kausi otetaan huomioon sen jäsenvaltion laitoksessa, jonka lainsäädäntöä vakuutettuun sovellettiin pakollisesti ensimmäistä kertaa kyseisen kauden jälkeen.
6. Jos kautta, jonka aikana tietyt vakuutus- tai asumiskaudet ovat täyttyneet jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ei voida määrittää tarkasti, oletetaan, että nämä kaudet eivät ole päällekkäisiä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti

täyttyneiden vakuutus- tai asumiskausien kanssa, ja ne otetaan huomioon siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista.

13 artikla

Vakuutuskausien muuntamista koskevat säännöt

Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet on ilmaistu eri yksikköinä kuin toisen jäsenvaltion lainsäädännössä, kausien yhteenlaskemista varten tarvittava muuntaminen tehdään seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) yksi päivä vastaa kahdeksaa tuntia ja päin vastoin
- b) viisi päivää vastaa viikkoa ja päin vastoin
- c) 22 päivää vastaa kuukautta ja päin vastoin
- d) kolme kuukautta tai 13 viikkoa tai 66 päivää vastaavat neljännesvuotta ja päin vastoin
- e) muunnettaessa viikkoja kuukausiksi ja kuukausia viikoiksi viikot ja kuukaudet muutetaan päiviksi
- f) a–e alakohtien soveltamisesta ei saa seurata, että kaikkien kalenterivuoden aikana täyttyneiden vakuutuskausien yhteismääräksi tulee yli 264 päivää tai 52 viikkoa tai 12 kuukautta tai neljä vuosineljännestä.

Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet ilmaistaan kuukausina, kuukauden osaa vastaavia päiviä pidetään kokonaisuena kuukautena ensimmäisessä alakohdassa esitettyjen muuntamissääntöjen mukaisesti.

II OSASTO – SOVELLETTAVAN LAINSÄÄDÄNNÖN MÄÄRITTÄMINEN

14 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 ja 13 artiklaa koskevat täsmennykset

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 artiklan 2 kohtaa, kun määritetään, onko työ, jota itsenäinen ammatinharjoittaja lähtee tekemään toiseen jäsenvaltioon, ”samankaltaista” kuin itsenäisen ammatinharjoittajan tavallisesti tekemä työ, perusteena on käytettävä työn todellista luonnetta eikä palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen määritelmää, jonka toinen jäsenvaltio tälle työlle mahdollisesti antaa.
2. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 ja 2 kohtaa ”huomattava osa palkkatyötä tekevän ja itsenäisen ammatinharjoittajan toiminnasta” tapahtuu jossakin jäsenvaltiossa, kun määrällisesti merkittävä osa palkkatyötä tekevän tai itsenäisen ammatinharjoittajan kaikesta toiminnasta tapahtuu siellä, vaikka kyseessä ei välttämättä ole suurin osa toiminnasta. Jossakin jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan osuus ei ole missään tapauksessa merkittävä, jos se on alle 25 prosenttia

työntekijän harjoittamasta kaikesta toiminnasta liikevaihdon, työajan tai työstä saadun palkan tai tulon perusteella.

3. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa itsenäisen ammatinharjoittajan toiminnan ”keskuspaikka” määritetään ottamalla huomioon kaikki tekijät, joista hänen ammatillinen toimintansa muodostuu, erityisesti paikka, jossa asianomaisen henkilön toiminnan kiinteä ja pysyvä toimipaikka sijaitsee, harjoitetun toiminnan tavanomainen luonne tai kesto, jäsenvaltio, jossa asianomaista henkilöä verotetaan kaikista tuloista niiden lähteestä riippumatta, sekä asianomaisen henkilön oma tahto, joka käy ilmi kaikista tekijöistä.
4. Jos henkilö harjoittaa palkkatyötä kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sellaisen työnantajan lukuun, joka on sijoittautunut unionin alueen ulkopuolelle, ja jos tämä henkilö asuu jossakin jäsenvaltiossa harjoittamatta siellä merkittävää toimintaa, hänen sovelletaan asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä.

15 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan soveltamista koskeva menettely

Jos virkamies harjoittaa toimintaansa muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, toimivaltainen laitos ilmoittaa tästä ennalta tämän toisen jäsenvaltion nimetylle laitokselle.

16 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 artiklan soveltamista koskeva menettely

1. Työnantaja, joka asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti lähettää työntekijän toiseen jäsenvaltioon tekemään siellä työtä työnantajan lukuun, ilmoittaa tästä mahdollisuuksien mukaan etukäteen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä edelleen sovelletaan. Tämä laitos ilmoittaa sen jäsenvaltion nimetylle laitokselle, johon työntekijä lähetetään.
2. Itsenäinen ammatinharjoittaja, joka asetuksen (EY) N:o 883/2004 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti lähtee toiseen jäsenvaltioon harjoittamaan toimintaa, ilmoittaa tästä mahdollisuuksien mukaan etukäteen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä edelleen sovelletaan. Tämä laitos ilmoittaa sen jäsenvaltion nimetylle laitokselle, johon itsenäinen ammatinharjoittaja lähtee harjoittamaan toimintaansa.

17 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan soveltamista koskeva menettely

1. Toimintaa kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa harjoittava henkilö ilmoittaa tästä asuinjäsenvaltionsa nimetylle laitokselle. Tämä laitos toimittaa nämä tiedot kunkin sellaisen jäsenvaltion nimetylle laitokselle, jossa toimintaa harjoitetaan.
2. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisten jäsenvaltioiden nimetyt laitokset määrittävät yhteisellä sopimuksella asianomaiseen henkilöön sovellettavan lainsäädännön ottaen huomioon asetuksen

(EY) N:o 883/2004 13 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä tämän asetuksen 14 artiklan 2 ja 3 kohdan säännökset.

3. Sovellettava lainsäädäntö on määritettävä kuukauden kuluessa siitä, kun vakuutettu on toimittanut tiedot asuinpaikan nimetylle laitokselle 1 kohdan mukaisesti. Niin kauan kuin sovellettavaa lainsäädäntöä ei ole määritetty, asianomaiseen henkilöön sovelletaan tilapäisesti 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyä lainsäädäntöä.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädäntö julistetaan sovellettavaksi 2 kohdan mukaisen laitosten välisen neuvottelumenettelyn päätteeksi, ilmoittaa tästä välittömästi asianomaiselle henkilölle.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 15 artiklan soveltamista koskeva menettely

Euroopan yhteisöjen ylimääräisillä toimihenkilöillä on oikeus asetuksen (EY) N:o 883/2004 15 artiklassa säädettyyn valintaan työsopimuksen tekohetkellä. Sopimuksen tekemiseen oikeutettu viranomainen ilmoittaa sen jäsenvaltion nimetylle laitokselle, jonka lainsäädännön soveltamisen ylimääräinen toimihenkilö on valinnut.

19 artikla

Vakuutetuille annettavat tiedot

1. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, ilmoittaa asianomaiselle henkilölle ja tarvittaessa hänen työnantajalleen tai työntäjilleen sovellettavasta lainsäädännöstä seuraavista velvoitteista. Laitos antaa tarvittavaa apua lainsäädännössä vaadittujen muodollisuuksien täyttämiseksi.
2. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädäntöä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 II osaston säännösten nojalla, antaa asianomaisen henkilön tai työnantajan pyynnöstä todistuksen kyseisen lainsäädännön soveltamisesta ja ilmoittaa tarvittaessa mihin päivämäärään asti ja millä edellytyksillä.

20 artikla

Laitosten välinen yhteistyö

1. Edellä olevassa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ilmoittavat sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä henkilöön sovelletaan, kaikki tarvittavat tiedot, jotta voidaan vahvistaa maksut, jotka asianomaisen henkilön tai hänen työnantajansa tai työntäjiensä on maksettava tämän lainsäädännön nojalla.
2. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädäntöä ryhdytään soveltamaan henkilöön, ilmoittaa tästä sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä henkilöön viimeksi sovellettiin, ja ilmoittaa päivämäärän, josta soveltaminen tulee voimaan.

21 artikla
Työnantajan velvoitteet

1. Työnantajan on noudatettava työntekijään sovellettavassa lainsäädännössä asetettuja velvoitteita, erityisesti velvoitetta maksaa lainsäädännössä säädetty maksut.
2. Työnantaja, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jonka lainsäädäntöä sovelletaan, ja palkattu työntekijä voivat sopia, että viimeksi mainittu suorittaa työnantajan velvoitteet tämän lukuun maksujen maksamisen osalta. Työnantajan on ilmoitettava tällaisesta järjestelystä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle.

III osasto – Eri etuusryhmiin sovellettavat erityissäännökset

I luku – Sairaus-, äitiys- ja vastaavat isyysetuudet

22 artikla
Soveltamista koskevat yleiset säännökset

1. Toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että vakuutetuille ilmoitetaan luontoisuuksiin liittyvien kustannusten korvaamista koskevista menettelyistä ja ehdoista, jos nämä etuudet saadaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä toimivaltainen laitos sijaitsee tai missä vakuutettu asuu.
2. Jäljempänä olevalla 25 ja 26 artiklalla ei ole vaikutusta niiden jäsenvaltion kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa luontoisuuksiin liittyvät kustannukset voidaan korvata suotuisammin ehdoin kuin mitä asetuksessa (EY) N:o 883/2004 säädetään.
3. Kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään muista menettelyistä ja säännöistä 25, 26 ja 27 artiklan soveltamiseksi. Tätä varten tehdyillä sopimuksilla ei kuitenkaan saa olla epäedullisia vaikutuksia asianomaisten henkilöiden luontoisuuksien kustannusten korvaamista koskeviin ehtoihin ja summiin sellaisina kuin niistä on säädetty tässä asetuksessa. Tällaisista sopimuksista on ilmoitettava hallintotoimikunnalle.
4. Jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään, että tässä luvussa tarkoitettuja etuuksia koskevan oikeuden saamiseksi on oltava eläkkeensaaja, huomioon otetaan yksinomaisesti eläke, joka saadaan kyseisen jäsenvaltion laitoksesta.

23 artikla
Sovellettava järjestelmä, jos asuin- tai oleskelujäsenvaltiossa on useita järjestelmiä

Jos asuin- tai oleskelupaikan lainsäädäntöön sisältyy useita sairaus-, äitiys- tai isyysvakuutusjärjestelmiä, asetuksen (EY) N:o 883/2004 17 artiklan, 19 artiklan 1 kohdan sekä 20, 22, 24, 26 ja 27 artiklan nojalla sovellettavat säännökset ovat niitä, jotka liittyvät palkkatyöntekijöiden yleisjärjestelmään.

24 artikla
Asuminen muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 17 artiklaa vakuutetun tai hänen perheenjäsentensä on rekisteröidyttävä asuinpaikan laitokseen toimittamalla sinne asiakirja, jossa todistetaan heidän oikeudestaan luontoisuuksiin toimivaltaisen jäsenvaltion kustannuksella.

Asiakirjan laatii toimivaltainen laitos, tarvittaessa työnantajan toimittamien tietojen avulla. Jos vakuutettu tai hänen perheenjäsenensä eivät toimita kyseistä asiakirjaa, asuinpaikan laitos ottaa yhteyttä toimivaltaiseen laitokseen saadakseen tarvittavat tiedot.

2. Asuinpaikan laitos ilmoittaa toimivaltaiselle laitokselle kaikista rekisteröitymisistä, jotka se on tehnyt 1 kohdan säännösten mukaisesti.
3. Tätä artiklaa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 22, 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuihin henkilöihin soveltuvin osin.

25 artikla
Oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

A) Menettely ja oikeuden soveltamisala

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 19 artiklaa vakuutetun on ennen lähtemistään asuinjäsenvaltion alueelta pyydettävä toimivaltaista laitosta antamaan asiakirja, jossa todistetaan hänen oikeutensa luontoisuuksiin.

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut eläkkeensaajat tai heidän perheenjäsenensä osoittavat pyynnön asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa sen tarvittaessa laitokselle, joka vastaa eläkkeensaajalle asuinjäsenvaltiossa annettuihin luontoisuuksiin liittyvien kustannusten korvaamisesta.

2. Jos luontoisuuudet osoittautuvat asetuksen (EY) N:o 883/2004 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti lääketieteellisistä syistä vakuutetulle välttämättömiksi oleskelun aikana, vakuutettu esittää 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan oleskelujäsenvaltion hoidon tarjoajalle, joka soveltaa vakuutettuun lainsäädäntöä, jota häneen sovellettaisiin, jos hän kuuluisi tämän asetuksen 23 artiklassa tarkoitettuun järjestelmään oleskelujäsenvaltiossa.

Jos vakuutetulla ei ole kyseistä asiakirjaa, oleskelupaikan laitos ottaa yhteyttä toimivaltaiseen laitokseen saadakseen tarvittavat tiedot.

3. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 19 artiklan 1 kohdassa mainituilla luontoisuuksilla tarkoitetaan luontoisuuksia, jotka on myönnettävä oleskelujäsenvaltiossa sen lainsäädännön mukaisesti, jotta vakuutetun ei tarvitse palata ennen oleskelunsa suunniteltua päättymistä asuinpaikkaansa saadakseen siellä terveydentilansa vaatimaa hoitoa.

4. Edellä olevaa 1–3 kohtaa sovelletaan vakuutetun perheenjäseniin soveltuvin osin.

B) Luontoisetuuksien kattamista ja/tai korvaamista koskevat menettelyt ja säännöt

5. Jos vakuutettu on tosiasiallisesti huolehtinut kaikista asetuksen (EY) N:o 883/2004 19 artiklan puitteissa myönnettyjen luontoisetuuksien kustannuksista tai osasta niitä, hän esittää korvaushakemuksensa oleskelupaikan laitokselle. Tämä korvaa vakuutetulle suoraan etuuksia vastaavan kustannusten määrän soveltamaansa lainsäädäntöön sisältyvien taksoja koskevien rajoitusten ja ehtojen mukaan.
6. Jos näiden kustannusten korvaamista ei ole haettu suoraan oleskelupaikan laitokselta, toimivaltainen laitos korvaa asianomaiselle henkilölle aiheutuneet kulut oleskelupaikan laitoksen soveltamien korvaustaksojen mukaisesti.

Oleskelupaikan laitoksen on toimitettava toimivaltaiselle laitokselle pyynnöstä näitä taksoja koskevat tarvittavat tiedot.

Jos oleskeluvaltion lainsäädännössä ei ole säädetty korvaustaksoista, toimivaltainen laitos voi suorittaa korvauksen soveltamiensa taksojen mukaisesti ilman, että vakuutetun suostumus on tarpeen.

7. Poiketen siitä, mitä 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen laitos voi korvata aiheutuneet kulut soveltamansa korvaustaksan mukaisesti, edellyttäen että vakuutettu on antanut suostumuksensa tämän säännöksen soveltamiseen ja että lainsäädännössä sallitaan tällaisten kulujen korvaaminen.
8. Jos kyseessä ovat merkittävät kustannukset, toimivaltainen laitos voi maksaa vakuutetulle asianmukaisen ennakon heti, kun tämä toimittaa laitokselle korvaushakemuksen.

26 artikla
Erikseen määritelty hoito

A) Lupamenettely

1. Muiden kuin asetuksen (EY) N:o 883/2004 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen eläkkeensaajien ja heidän perheenjäsentensä osalta asuinjäsenvaltiossa myönnettyjen luontoisetuuksien kustannuksista vastaavan jäsenvaltion laitosta pidetään toimivaltaisena laitoksena myöntämään asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa.
2. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklan 1 kohtaa ja 27 artiklan 3 kohtaa, jos henkilö ei asu toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, asuinpaikan laitos pyytää (EY) N:o 883/2004 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa toimivaltaiselta laitokselta. Asuinpaikan laitos ilmoittaa perusteet, erityisesti asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklan 2 kohdassa mainitut perusteet, miksi se pyytää tätä lupaa asianomaisen henkilön osalta.

Ellei vastausta saada viidentoista kalenteripäivän kuluessa lähetyspäivästä, toimivaltaisen laitoksen katsotaan myöntäneen luvan.

Asuinpaikan laitos antaa luvan toimivaltaisen laitoksen puolesta asianomaiselle henkilölle.

Toimivaltaisella laitoksella on luvanmyöntämismenettelyn kaikissa vaiheissa mahdollisuus teettää asianomaiselle henkilölle lääkärintarkastus laitoksen valitsemalla lääkäriellä oleskelu- tai asuinjäsenvaltiossa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ei sovelleta, jos kyseisissä luontoisetuksissa on kyse elintärkeistä hoidoista. Tällöin asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ennakkoluvan myöntää asuinpaikan laitos toimivaltaisen laitoksen puolesta, ja asuinpaikan laitos ilmoittaa sille tästä välittömästi.

Toimivaltaisen laitoksen on hyväksyttävä elintärkeän hoidon tarpeeseen liittyvät havainnot ja hoitovaihtoehdot, joihin luvan myöntävän asuinpaikan laitoksen hyväksymät lääkärit ovat päätyneet.

4. Asianomainen henkilö toimittaa luvan oleskelupaikan laitokselle. Sen on ilmoitettava vakuutetun asuinpaikan laitokselle tämän terveydentilan kehityksestä, jos hoidon jatkaminen vaikuttaa lääketieteellisistä syistä välttämättömältä. Asuinpaikan laitos toimittaa välittömästi nämä tiedot toimivaltaiselle laitokselle.

B) Erikseen määriteltyyn hoitoon liittyvien luontoisetuksien kustannuksista vastaaminen

5. Jos lupa on myönnetty, toimivaltainen laitos vastaa kustannuksista korkeimman taksan mukaan. Jos oleskelupaikan laitoksen taksat ovat kyseisten luontoisetuksien osalta alemmat kuin toimivaltaisen laitoksen, vakuutettu voi pyytää toimivaltaista laitosta maksamaan lisän sen soveltamien taksojen rajoissa.

C) Erikseen määriteltyihin hoitoihin liittyvistä matka- ja oleskelukustannuksista vastaaminen

6. Jos toimivaltainen laitos myöntää luvan, henkilön hoitoon erottamattomasti liittyvistä matka- ja oleskelukustannuksista vastataan toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan asianomaisen henkilön ja tarvittaessa hänen saattajansa osalta.

D) Perheenjäsenet

7. Edellä olevaa 1–6 kohtaa sovelletaan vakuutetun perheenjäseniin soveltuvin osin.

27 artikla

Työkyvyttömyyteen liittyvät rahaetuudet, jos oleskelu- tai asuinjäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltio

- A) Menettely, jota vakuutetun on noudatettava
1. Saadaksean asetuksen (EY) N:o 883/2004 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja työkyvyttömyyteen liittyviä rahaetuuksia vakuutetun on täytettävä asiakirja, jolla asuinjäsenvaltiossa hänen terveydentilansa todennut lääkäri todistaa hänen kyvyttömyytensä työhön.
 2. Vakuutettu toimittaa täytetyn asiakirjan kolmen työpäivän kuluessa työkyvyttömyyden lääketieteellisestä toteamisesta
 - a) asuinpaikan laitokselle, jos henkilö harjoittaa siellä ammatillista toimintaa
 - b) toimivaltaiselle laitokselle muissa tapauksissa.
 3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjan toimittaminen ei vapauta vakuutettua täyttämästä sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjä velvoitteita, erityisesti työnantajaansa nähden.
 4. Jos vakuutettu palaa työhön, hänen on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle laitokselle, joka tarvittaessa ilmoittaa asuinpaikan laitokselle.
- B) Menettely, jota asuinjäsenvaltion laitoksen on noudattava
5. Toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asuinpaikan laitos teettää tarvittaessa lääkärintarkastuksen vakuutetulle, ikään kuin hän olisi vakuutettuna kyseisessä laitoksessa. Asuinpaikan laitos toimittaa tarkastuksen tehneen lääkärin raporttiin sisältyvät tiedot, joissa ilmoitetaan erityisesti työkyvyttömyyden todennäköinen kesto, toimivaltaiselle laitokselle kolmen työpäivän kuluessa tarkastuksen tekemisestä.
 6. Asuinpaikan laitos voi teettää myöhemmin tarvittaessa hallinnollisen tai lääkärintarkastuksen vakuutetulle, ikään kuin hän olisi vakuutettuna kyseisessä laitoksessa. Heti kun laitos toteaa, että asianomainen henkilö kykenee palaamaan työhön, laitos ilmoittaa tästä viipymättä hänelle samoin kuin toimivaltaiselle laitokselle ja ilmoittaa päivämäärän, jona työkyvyttömyys päättyy. Asianomaiselle henkilölle ilmoittamista pidetään toimivaltaisen laitoksen puolesta tehtynä päätöksenä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 kohdan säännösten soveltamista.
 7. Toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä asuinpaikan laitoksen on teetettävä vakuutetulle tarkastus toimivaltaisen laitoksen valitsemalla lääkäriä.
- C) Menettely, jota toimivaltaisen laitoksen on noudatettava
8. Toimivaltainen laitos maksaa rahaetuudet suoraan asianomaiselle henkilölle ja ilmoittaa tästä asuinpaikan laitokselle. Jos asuinpaikan laitos kuitenkin maksaa

rahaetuudet toimivaltaisen laitoksen puolesta, toimivaltainen laitos ilmoittaa asianomaiselle henkilölle hänen oikeuksistaan. Toimivaltainen laitos ilmoittaa asuinpaikan laitokselle rahaetuuksien määrän, päivämäärät, joina ne on maksettava, sekä niiden maksamisen enimmäiskeston, sellaisena kuin siitä säädetään toimivaltaisen valtion lainsäädännössä.

9. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 21 artiklan 1 kohtaa hoitavan lääkärin lääketieteellisten havaintojen perusteella toisessa jäsenvaltiossa laaditussa vakuutetun työkyvyttömyystodistuksessa olevat merkinnät sitovat toimivaltaista laitosta, paitsi jos kyseessä on väärinkäytös.
10. Jos toimivaltainen laitos päättää olla myöntämättä rahaetuuksia, koska vakuutettu ei ole noudattanut asuinjäsenvaltion lainsäädännön mukaisia muodollisuuksia, tai jos sen valitsema lääkäri toteaa, että vakuutettu kykenee palamaan työhön, se ilmoittaa päätöksestään vakuutetulle ja samanaikaisesti myös asuinpaikan laitokselle.

D) Menettely, kun kyseessä on oleskelu muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

11. Edellä olevan 1–10 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin, jos vakuutettu oleskelee muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa.

28 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 28 artiklan soveltaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 28 artiklan 1 kohtaa sovelletaan myös työkyvyttömyyseläkkeen saajiin. 'Hoidon jatkamisella' tarkoitetaan sairauden seuraamista sen päättymiseen saakka.
2. 'Hoidolla' tarkoitetaan kaikkea lääketieteellistä hoitoa, joka tehdään henkilöiden terveyden suojelemiseksi, säilyttämiseksi tai palauttamiseksi.
3. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 28 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kokonaan työttömiin rajatyöntekijöihin sekä heidän perheenjäseniinsä soveltuvin osin, jos toimivaltainen jäsenvaltio ei ole asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä III olevassa luettelossa.

29 artikla

Eläkkeensaajien maksut

1. Jos asetuksen (EY) N:o 883/2004 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu laitos ottaa huomioon kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaisesti eläkkeet, jotka on hankittu yhden tai useamman muun jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, laitos ottaa huomioon maksujen laskentaperustan määrittämiseksi vain niiden eläkkeiden määrät, jotka on tosiasiallisesti maksettu asianomaiselle henkilölle.
2. Kyseisistä eläkkeistä perittävien maksujen määrä ei missään tapauksessa voi olla enempää kuin määrä, joka tulisi sellaisen henkilön maksettavaksi, jolla on asetuksen (EY) N:o 883/2004 30 artiklassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa saadut samat tulot.

30 artikla
Asetuksen (EY) N:o 883/2004 34 artiklan soveltaminen

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 34 artiklaa pitkäaikaishoitoon liittyvät etuudet eivät ole tämän asetuksen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hoitoa vaan päivittäistä kotihoitoa tai huolenpitopalvelua asianomaisen henkilön toimintakyvyn mukaan.
2. Asuinpaikan laitos ilmoittaa asianomaiselle henkilölle päällekkäisyyden estämistä koskevasta säännöstä ja edellytyksistä, joilla häneen voidaan soveltaa kyseisiä pitkäaikaishoidon etuuksia. Tällaisten sääntöjen soveltamisen on kuitenkin taattava henkilölle, joka ei asu toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, oikeus etuuksien määrään, joka on vähintään sama kuin se, jonka hän voisi saada, jos hän asuisi kyseisessä jäsenvaltiossa.
3. Hallintotoimikunta toteuttaa tarvittaessa tämän artiklan soveltamiseen liittyviä toimenpiteitä.

31 artikla
Erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston 1 luvun säännöksiä, jotka koskevat luontoisetuuksia, ei sovelleta henkilöihin, joilla on oikeus luontoisetuuksiin yksinomaan tämän asetuksen liitteessä 2 mainitun jäsenvaltion virkamiehiin sovellettavan erityisjärjestelmän perusteella.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 883/2004 23 artiklaa sovelletaan kaikkiin henkilöihin, jotka saavat eläkettä liitteessä 2 mainitun jäsenvaltion virkamiehiin sovellettavan erityisjärjestelmän ja toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.
3. Hallintotoimikunta toteuttaa 1 ja 2 kohdan käytännön täytäntöönpanotoimenpiteet.

II luku – Työtaturma- ja ammattitautietuudet

32 artikla
Oikeus luontois- ja rahaetuuksiin, jos asuin- tai oleskelujäsenvaltio on muu kuin toimivaltainen jäsenvaltio

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 36 artiklan 1 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen 24–27 artiklassa määriteltyjä menettelyjä soveltuvin osin.

33 artikla
Erikseen määritelty hoito

Toimivaltainen laitos ei voi kieltäytyä antamasta asetuksen (EY) N:o 20 artiklan 1 kohdassa säädettyä lupaa palkatulle työntekijälle tai itsenäiselle ammatinharjoittajalle, joka on joutunut työtaturman uhriksi tai sairastunut ammattitautiin ja jolle on myönnetty oikeus etuuksiin

toimivaltaisen laitoksen kustannuksella, jos hänen tilansa kannalta asianmukaista hoitoa ei voida antaa asuinjäsenvaltion alueella lääketieteellisesti perustellun ajan kuluessa, kun otetaan huomioon hänen senhetkinen terveydentilansa ja sairauden todennäköinen eteneminen.

34 artikla

Laitosten välinen yhteistyö, jos kyseessä on muun jäsenvaltion kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella tapahtunut työtapaturma tai todettu ammattitauti

1. Jos työtapaturma tapahtui tai ammattitauti todettiin lääketieteellisesti ensimmäisen kerran muun kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, ilmoitus työtapaturmasta tai ammattitaudista on tehtävä toimivaltaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, rajoittamatta kuitenkaan tarvittaessa sen jäsenvaltion alueella voimassa olevien säännösten soveltamista, jossa työtapaturma tapahtui tai ammattitauti ensimmäisen kerran todettiin lääketieteellisesti; tällaisessa tapauksessa nämä säännökset jäävät sovellettaviksi. Ilmoitus toimitetaan toimivaltaiselle laitokselle ja sen jäljennös lähetetään asuin- tai oleskelupaikan laitokselle.
2. Sen jäsenvaltion laitos, jonka alueella työtapaturma on tapahtunut tai ammattitauti on ensimmäisen kerran todettu lääketieteellisesti, toimittaa toimivaltaiselle laitokselle alueellaan laaditut lääkärintodistukset ja toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä kaikki asiaan liittyvät tiedot.
3. Jos tapaturmasta, joka on tapahtunut matkan aikana muun kuin toimivaltaisen jäsenvaltion alueella, on aihetta tehdä tutkimus ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella, toimivaltainen laitos voi nimetä tätä varten tutkijan, mistä se ilmoittaa kyseisen jäsenvaltion viranomaisille. Viranomaiset antavat apuaan tutkimukseen nimeämällä vastaavan henkilön, joka avustaa pöytäkirjojen ja muiden tapaturmaan liittyvien asiakirjojen tutkimisessa.
4. Hoidon päätyttyä toimivaltaiselle laitokselle toimitetaan tarkka raportti, jonka liitteenä ovat lääkärintodistukset tapaturman tai taudin pysyvistä vaikutuksista, erityisesti potilaan nykytilasta sekä vammojen parantumisesta tai vakaantumisesta. Siihen liittyvät palkkiot maksaa tapauksen mukaan asuin- tai oleskelupaikan laitos kyseisen laitoksen soveltaman taksan mukaan toimivaltaisen laitoksen kustannuksella.
5. Asuin- tai oleskelupaikan laitoksen pyynnöstä toimivaltainen laitos ilmoittaa sille päätöksestä, jossa vahvistetaan vammojen parantumis- tai vakaantumispäivä, ja tarvittaessa eläkkeen myöntämistä koskevasta päätöksestä.

35 artikla

Tapaturman tai taudin ammatillisen luonteen riitauttaminen

1. Jos asetuksen (EY) N:o 883/2004 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen laitos riitauttaa työtapaturmia tai ammattitauteja koskevan lainsäädännön soveltamisen, sen on annettava viipymättä asiasta tieto asuin- tai oleskelupaikan laitokselle, joka on antanut luontoisetuuksia, joiden katsotaan näin ollen kuuluvan sairausvakuutukseen.

2. Jos asiassa on tehty lopullinen päätös, toimivaltainen laitos antaa viipymättä asiasta tiedon asuin- tai oleskelupaikan laitokselle, joka on antanut luontoisetuudet. Jos kysymyksessä ei ole työtapaturma tai ammattitauti, tämä laitos jatkaa kyseisten luontoiseturuksien antamista sairausvakuutuksesta, jos palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla on niihin oikeus. Muissa tapauksissa asianomaisen henkilön sairausvakuutuksesta saamia luontoiseturuksia pidetään tapaturman tai taudin ensimmäisestä lääketieteellisestä toteamisesta lähtien työtapaturma- tai ammattitautietuuksina.

36 artikla

Menettely tapauksessa, jossa altistus ammattitautiin on tapahtunut useassa jäsenvaltiossa

1. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa ilmoitus ammattitaudista toimitetaan ammattitaudin osalta toimivaltaiselle laitokselle joko siinä valtiossa, jonka lainsäädännön mukaan taudista kärsivä henkilö viimeksi harjoitti kyseisen taudin mahdollisesti aiheuttanutta toimintaa, tai asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa ilmoituksen edelleen kyseiselle toimivaltaiselle laitokselle.

Jos kyseinen toimivaltainen laitos osoittaa, että toimintaa, joka saattoi aiheuttaa kyseisen ammattitaudin, harjoitettiin viimeksi toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, sen on toimitettava ilmoitus liitteenä olevine asiakirjoineen kyseisen jäsenvaltion vastaavalle laitokselle.

2. Jos sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön mukaan taudista kärsivä henkilö viimeksi harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttanutta toimintaa, osoittaa, että tällainen henkilö tai hänen jälkeensä elävät eivät täytä tämän lainsäädännön edellytyksiä, kyseinen laitos toimittaa viipymättä ilmoituksen sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön mukaan taudista kärsivä henkilö aikaisemmin harjoitti kyseisen taudin mahdollisesti aiheuttanutta toimintaa, kaikkine mukaan liitettävine asiakirjoineen, samoin kuin havainnot ja kertomukset lääkärintarkastuksista, jotka ensiksi mainittu laitos järjesti, sekä jäljennöksen toisessa alakohdassa tarkoitetusta päätöksestä.

Laitos ilmoittaa samanaikaisesti vakuutetulle päätöksestään, jossa erityisesti osoitetaan perusteet etuuksien epäämiseen, muutoksenhakukeinot ja määräajat muutoksen hakemiselle sekä päivämäärä, jona asiakirjat toimitettiin edelleen sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön mukaisesti vakuutettu aikaisemmin harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttanutta toimintaa.

3. Tapaus palautetaan tarvittaessa saman menettelyn mukaisesti takaisin sen jäsenvaltion vastaavalle laitokselle, jonka lainsäädännön mukaan taudista kärsivä henkilö ensiksi harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttanutta toimintaa.

37 artikla

Laitosten välinen tietojen vaihto ja ennakoiden maksaminen tapauksissa, joissa haetaan muutosta hylkäyspäätökseen

1. Jos on haettu muutosta hakemuksen hylkäämistä koskevaan päätökseen, jonka on tehnyt sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön mukaan taudista kärsivä henkilö harjoitti kyseisen ammattitaudin mahdollisesti aiheuttanutta toimintaa, tämä laitos ilmoittaa asiasta laitokselle, jolle päätöksestä on toimitettu ilmoitus 36 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, sekä antaa sille tiedon myöhemmin tehdystä lopullisesta päätöksestä.
2. Jos etuuksiin on saatu oikeus sen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, jolle ilmoitus on toimitettu, kyseinen laitos maksaa ennakkoa määrän, joka määritetään tarvittaessa sen jälkeen, kun on kuultu laitosta, jonka päätökseen on haettu muutosta. Viimeksi mainittu laitos korvaa maksetun ennakon määrän, jos muutoksenhaun seurauksena sen on annettava etuudet. Tämä määrä vähennetään asianomaisen henkilön saamien etuuksien kokonaismäärästä 71 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

38 artikla

Ammattitaudin paheneminen

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakijan on toimitettava kaikki tieto, joka koskee kyseisen ammattitaudin osalta myönnettyjä aiempia etuuksia, sen jäsenvaltion laitokselle, josta hän hakee oikeutta etuuksiin. Tämä laitos voi kääntyä minkä tahansa muun aiemman toimivaltaisen laitoksen puoleen saadakseen tietoja, joita se pitää tarpeellisena.

39 artikla

Työkyvyttömyysasteen määrittäminen aiemmin tai myöhemmin sattuneessa työtapaturmassa tai todetussa ammattitaudissa

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 40 artiklan 3 kohtaa, kun aiempi tai myöhempi työkyvyttömyys aiheutui tapaturmasta, joka sattui, kun asianomainen henkilö oli sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jossa ei tehdä eroa työkyvyttömyyden alkuperän suhteen, aiemman tai myöhemmän työkyvyttömyyden osalta toimivaltainen laitos tai kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämä toimielin toimittaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen pyynnöstä tietoja aiemman tai myöhemmän työkyvyttömyyden asteesta ja mahdollisuuksien mukaan kaiken tiedon, joka tekisi mahdolliseksi määrittää, oliko työkyvyttömyys seurausta työtapaturmasta viimeksi mainitun jäsenvaltion laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan.

Tässä tapauksessa etuutta koskevan oikeuden saavuttamiseksi ja etuuden määrän määrittämiseksi toimivaltainen laitos ottaa soveltamansa lainsäädännön mukaisesti huomioon sen työkyvyttömyyden asteen, joka on aiheutunut aiemmista tai myöhemmistä tapauksista.

40 artikla

Eläke- tai lisäavustushakemusten toimittaminen ja tutkiminen

1. Saadakseen eläkkeen tai lisäavustuksen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, palkkatyöntekijän tai itsenäisen ammatinharjoittajan tai hänen jälkeensä elävät, jotka asuvat toisen jäsenvaltion alueella, on esitettävä hakemus joko toimivaltaiselle laitokselle tai asuinpaikan laitokselle, joka toimittaa tällaisen hakemuksen edelleen toimivaltaiselle laitokselle. Hakemukseen on liitettävä sen perusteena olevat vaaditut asiakirjat, ja se on laadittava toimivaltaisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.
2. Toimivaltainen laitos ilmoittaa hakijalle päätöksestään joko suoraan tai toimivaltaisen valtion yhteyselimen välityksellä; se lähettää jäljennöksen tästä päätöksestä hakijan asuinpaikan jäsenvaltion yhteyselimelle.

41 artikla

Erityiset täytäntöönpanotoimenpiteet

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston 2 luvun säännöksiä, jotka koskevat luontoisetuuksia, ei sovelleta henkilöihin, joilla on oikeus luontoisetuuksiin yksinomaan tämän asetuksen liitteessä 2 mainitun jäsenvaltion virkamiehiin sovellettavan erityisjärjestelmän perusteella.

III luku – Kuolemantapauksen johdosta myönnettävät avustukset

42 artikla

Kuolemantapauksen johdosta myönnettäviä avustuksia koskeva hakemus

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 42 ja 43 artiklaa kuolemantapauksen johdosta myönnettäviä avustuksia koskeva hakemus on osoitettava hakijan asuinpaikan laitokselle.

IV luku – Työkyvyttömyysetuudet sekä vanhuus- ja perhe-eläkkeet

43 artikla

Etuuksien laskeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisessa etuuden teoreettisen ja tosiasiallisen määrän laskemisessa sovelletaan tämän asetuksen 12 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa annettuja sääntöjä.
2. Jos vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän mukaisia vakuutuskausia ei oteta huomioon tämän asetuksen 12 artiklan 3 kohdan nojalla, sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädännön mukaisesti nämä kaudet ovat täyttyneet, laskee näitä kausia vastaavan määrän soveltamansa lainsäädännön mukaisesti. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettuun etuuden tosiasialliseen määrään lisätään vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutusjärjestelmän mukaisia vakuutuskausia vastaava määrä.

3. Kunkin jäsenvaltion laitos laskee soveltamansa lainsäädännön mukaan vapaaehtoisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen kausia vastaavan maksettavan määrän, johon asetuksen (EY) N:o 883/2004 53 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan ei sovelleta toisen jäsenvaltion peruuttamista, pienentämistä tai keskeyttämistä koskevia sääntöjä.

44 artikla

Lastenhoitokausien huomioon ottaminen

Sen jäsenvaltion laitoksen, jossa eläkkeensaaja asuu pisimmän kauden ajan lapsen syntymää seuraavien 12 kuukauden aikana, on otettava huomioon lastenhoitokaudet toisessa jäsenvaltiossa, jos asianomaiseen henkilöön ei sovelleta toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen vuoksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 883/2004 II osaston säännöksistä johtuvaa jäsenvaltion toimivaltaa.

45 artikla

Etuuksien hakeminen

- A) Etuushakemuksen esittäminen asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklan 2 kohdan nojalla

1. Saadakseen etuuksia asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklan 2 kohdan nojalla hakijan on osoitettava hakemus sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä häneen sovellettiin sillä hetkellä, kun työkyvyttömyyteen johtanut kykenemättömyys työhön ilmeni tai työkyvyttömyys paheni.
2. Jos on myönnetty rahana maksettavia sairausetuuksia, näiden etuuksien suorittamisen päättymispäivää on tarvittaessa pidettävä päivänä, jona eläkehakemus on esitetty.
3. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 47 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa laitos, jossa asianomainen henkilö oli vakuutettuna viimeksi, ilmoittaa etuudet alun perin myöntäneelle laitokselle soveltamansa lainsäädännön mukaisten etuuksien määrän ja alkamispäivän. Tästä päivästä alkaen työkyvyttömyyden pahenemista edeltävät etuudet peruutetaan tai vähennetään määrään, joka ei ole suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 883/2004 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lisä.

- B) Muiden etuushakemusten esittäminen

4. Muissa kuin asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa hakija osoittaa hakemuksen joko asuinpaikkansa laitokselle, jos häneen on tietyllä hetkellä sovellettu tämän laitoksen soveltamaa lainsäädäntöä, tai sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä häneen on viimeksi sovellettu muissa tapauksissa.
5. Hakemuksen esittämispäivä on voimassa kaikissa kyseisissä laitoksissa.
6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jos hakija ei ole hakemuksessaan ilmoittanut kaikkia muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti täyttyneitä vakuutus- tai asumiskausia, vaikka häntä on nimenomaisesti

kehotettu tekemään niin, päivämäärää, jona hakija täydentää alkuperäistä hakemustaan tai esittää uuden hakemuksen, joka kattaa puuttuvat kaudet, pidetään hakemuksen jättöpäivänä laitoksessa, joka soveltaa kyseistä lainsäädäntöä, ellei tämän lainsäädännön suotuisammista säännöksistä muuta johdu.

7. Etuushakemus, joka on osoitettu jonkin jäsenvaltion laitokselle, koskee automaattisesti samanaikaista etuuden myöntämistä muiden kyseisten sellaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan, joissa säädetyt edellytykset hakija täyttää.

Etutusta ei kuitenkaan myönnetä samanaikaisesti, jos asetuksen (EY) N:o 883/2004 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakija on pyytänyt sellaisten etuuksien myöntämisen lykkäystä, jotka on hankittu yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

46 artikla

Asiakirjat ja tiedot, jotka hakijan on liitettävä hakemukseen

1. Hakijan on jätettävä hakemus 45 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitetun laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, ja siihen on liitettävä vaaditut asiakirjat. Hakijan on mainittava kaikkien niiden jäsenvaltioiden laitokset, joissa hän on ollut vakuutettuna työkyvyttömyyden, vanhuuden tai kuoleman (eläke) varalta, tai jos kyseessä on palkattu työntekijä, työnantaja tai työnantajat, joiden lukuun hän on työskennellyt jonkin jäsenvaltion alueella, ja hänen on toimitettava kaikki hallussaan olevat asiaan liittyvät todistukset.
2. Jos asetuksen (EY) N:o 883/2004 50 artiklan 1 kohdan mukaan hakija pyytää sellaisen vanhuusetuuden myöntämisen lykkäystä, johon hänellä olisi oikeus yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, hänen on ilmoitettava lainsäädäntö, jonka mukaan hän hakee etuuden myöntämisen lykkäystä.

47 artikla

Hakemusten käsittely laitoksissa

- A) Käsitlevä laitos
 1. Etuushakemuksen käsittelee laitos, jolle se on osoitettu tai siirretty 45 artiklan 1 tai 4 kohdan mukaisesti. Kyseinen laitos on jäljempänä 'käsitlevä laitos'.
- B) Etuushakemuksen käsittely asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklan mukaisesti
 2. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa käsitlevä laitos toimittaa kaikki asianomaista henkilöä koskevat tiedot laitokselle, johon tämä on kuulunut aikaisemmin ja joka käsittelee hakemuksen vuorostaan.
 3. Asetuksen 48–52 artiklaa ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklassa tarkoitettujen hakemusten käsittelyyn.

C) Muiden etuushakemusten käsittely

4. Muissa kuin asetuksen (EY) N:o 883/2004 44 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa käsittelevä laitos toimittaa etuushakemukset välittömästi kaikille kyseisille laitoksille, jotta laitokset pystyvät käsittelemään ne samanaikaisesti ja viipymättä. Käsittelevä laitos ilmoittaa soveltamansa lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutus- tai asumiskaudet ja liittää tarvittaessa mukaan hakijan toimittamat todistukset.
5. Kaikki kyseiset laitokset ilmoittavat käsittelevälle laitokselle soveltamansa lainsäädännön mukaisesti täyttyneet vakuutus- tai asumiskaudet. Lukuun ottamatta tämän asetuksen 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä tapausta kukin laitos ilmoittaa käsittelevälle laitokselle myös asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun itsenäisen etuuden määrän, jos oikeus etuuksiin on saatu yksinomaan kansallisen lainsäädännön perusteella.
6. Käsittelevä laitos toimittaa kaikille kyseisille laitoksille kaikki saamansa tiedot. Tällä perusteella kukin kyseisistä laitoksista laskee etuuksien teoreettiset ja tosiasialliset määrät asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja ilmoittaa määrät käsittelevälle laitokselle.
7. Heti kun käsittelevä laitos saatuaan 5 kohdassa tarkoitetut tiedot toteaa, että olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 883/2004 46 artiklan 2 kohdan tai 57 artiklan 2 tai 3 kohdan säännöksiä, se ilmoittaa tästä muille kyseessä oleville laitoksille.
8. Jotta hakija voisi harjoittaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 50 artiklan 1 kohdassa säädettyä oikeuttaan etuuden lykkäykseen, käsittelevä laitos ilmoittaa hänelle kaikki käytössään olevat tiedot, jotta hakija tietäisi seuraukset niiden etuuksien samanaikaisesta myöntämisestä, joita hän voi hakea. Hakija osoittaa mahdolliset lykkäyshakemukset käsittelevälle laitokselle, joka toimittaa ne viipymättä kyseeseen tulevalle laitokselle.

48 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen hakijalle

1. Kukin laitos ilmoittaa hakijalle soveltamiensa säännösten mukaisesti tekemästään myöntämisspäätöksestä. Jokaisessa päätöksessä täsmennetään sovellettavat muutoksenhakukeinot ja määräajat. Jäljennös päätöksestä toimitetaan käsittelevälle laitokselle. Saatuaan jäljennökset kaikista päätöksistä käsittelevä laitos ilmoittaa hakijalle tämän omalla kielellä ja 3 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti yhteenvedon päätöksistä. Se toimittaa tämän yhteenvedon myös muille asiaan liittyville laitoksille.
2. Yhteenvedoa, joka on toimitettu hakijalle 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, on pidettävä uutena päätöksenä, johon voidaan hakea muutosta.

49 artikla
Työkyvyttömyysasteen määrittäminen

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 46 artiklan 3 kohdan säännöksiä käsittelevä laitos on ainoa, joka on oikeutettu tekemään päätöksen hakijan työkyvyttömyysasteesta. Se tekee tällaisen päätöksen heti kun se pystyy päättämään, täytyvätkö oikeutta koskevat edellytykset sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti, ottaen tapauksen mukaan huomioon asetuksen (EY) N:o 883/2004 6 ja 51 artiklan säännökset. Se ilmoittaa tästä päätöksestä viipymättä muille asiaan liittyville laitoksille.

Jos, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 883/2004 6 ja 51 artiklan säännökset, muut oikeutta koskevat kuin työkyvyttömyyden asteeseen liittyvät edellytykset, jotka on vahvistettu käsittelevän laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaan, eivät täyty, laitos ilmoittaa tästä välittömästi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle laitokselle, jonka lainsäädäntöä hakijaan sovellettiin viimeksi. Viimeksi mainitulla laitoksella on toimivalta päättää hakijan työkyvyttömyysasteesta, jos sen soveltamassa lainsäädännössä asetut edellytykset oikeuden saamiseksi täytetään; se ilmoittaa tästä päätöksestä viipymättä muille asiaan liittyville laitoksille.

Tarvittaessa oikeuden saamiseksi asia saatetaan joutua lähettämään samojen edellytysten mukaisesti takaisin työkyvyttömyyden osalta toimivaltaiselle laitokselle siinä jäsenvaltiossa, jonka lainsäädäntöä sovellettiin hakijaan ensimmäiseksi.

2. Tapauksissa, joissa asetuksen (EY) N:o 883/2004 46 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta, kullakin laitoksella on työkyvyttömyysasteen määrittämiseksi mahdollisuus teettää hakijalle lääkärintarkastus valitsemallaan lääkäriä. Jäsenvaltion laitoksen on kuitenkin otettava huomioon asiakirjat, lääkärinlausunnot ja hallinnolliset tiedot, jotka se on saanut muilta jäsenvaltioilta, ikään kuin ne olisi laadittu omassa jäsenvaltiossa.
3. Jos lääkärintarkastus tehdään muussa kuin asianomaisen henkilön asuinjäsenvaltiossa, siihen liittyvät matka- ja oleskelukulut korvaa laitos, joka teettää lääkärintarkastuksen.

50 artikla
Etuuksien tilapäinen maksaminen ja ennakoiden maksaminen

1. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 7 artiklassa säädetään, kaikki laitokset, jotka toteavat etuushakemuksen käsittelyn aikana, että hakijalla on 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeus itsenäiseen etuuteen laitoksen soveltaman lainsäädännön nojalla, maksavat välittömästi tämän etuuden. Maksua pidetään tilapäisenä, jos hakemuksen käsittelymenettelyn tulos voi vaikuttaa myönnettyyn määrään.
2. Jos hakijalle ei voida maksaa 1 kohdan nojalla mitään etuutta tilapäisesti, mutta tiedoista käy ilmi, että oikeus on saavutettu asetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan, käsittelevä laitos maksaa hänelle asianmukaisen takaisin perittävän ennakon, jonka määrä on mahdollisimman lähellä sitä määrää, joka

hänelle todennäköisesti myönnetään asetuksen (EY) N:o 883/2004 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan.

3. Laitos, jonka on maksettava tilapäisiä etuuksia 1 tai 2 kohdan nojalla, ilmoittaa tästä välittömästi hakijalle ja kiinnittää tämän huomion nimenomaisesti toimenpiteen tilapäiseen luonteeseen ja siihen, että vain tulevaan maksupäätökseen voi hakea muutosta.

51 artikla

Etuuksien laskeminen uudelleen

1. Jos etuudet lasketaan uudelleen asetuksen (EY) N:o 883/2004 48 artiklan 3 ja 4 kohdan, 50 artiklan 4 kohdan ja 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sovelletaan tämän asetuksen 50 artiklaa soveltuvin osin.
2. Jos etuus lasketaan uudelleen, peruutetaan tai keskeytetään, päätöksen tehnyt laitos ilmoittaa siitä viipymättä asianomaiselle henkilölle 3 artiklan 4–7 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja kullekin laitokselle, jossa henkilöllä on oikeuksia.

52 artikla

Etuuksien maksamisen nopeuttamiseksi tarkoitetut toimenpiteet

1. Jos henkilöön ryhdytään soveltamaan jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämä elin toimittaa sen jäsenvaltion nimeämälle elimelle, jonka kansalaisuus henkilöllä on, kaikki henkilön tunnistetiedot, myös eläkkeen osalta ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen hänelle antaman tunnistenumeron, sekä toimivaltaisen laitoksen nimen. Se toimittaa tälle elimelle myös kaikki muut tiedot, jotka voivat helpottaa ja nopeuttaa eläkkeen maksamista.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa kansalaisuudettomia henkilöitä ja pakolaisia sekä henkilöitä, joihin ei ole koskaan sovellettu sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka kansalaisia he ovat, pidetään sen jäsenvaltion kansalaisina, jonka lainsäädäntöä heihin sovellettiin ensimmäisenä.
3. Asiaan liittyvät laitokset laativat asianomaisen henkilön tai sen laitoksen, jossa hän on parhaillaan vakuutettu, pyynnöstä hänen vakuutushistoriansa alkaen päivästä, joka on viimeistään yksi vuosi ennen päivää, jona hän saavuttaa eläkeiän.
4. Hallintotoimikunta vahvistaa edeltävien kohtien säännösten täytäntöönpanomenettelyn.

53 artikla

Yhteensovittamistoimet jäsenvaltiossa

1. Jos kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy sääntöjä eläkkeen maksamisesta vastaavan laitoksen määrittämiseksi, näitä sääntöjä sovelletaan ottaen huomioon ainoastaan ne vakuutuskaudet, jotka ovat täytyneet tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

2. Jos kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy sääntöjä, jotka koskevat virkamiehiin sovellettavien erityisjärjestelmien ja palkkatyöntekijöiden yleisjärjestelmän yhteensovittamista, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta näihin sääntöihin.

V luku – Työttömyysetuudet

54 artikla

Etuuksien laskeminen

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 62 artiklan 3 kohtaa sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädäntöä asianomaiseen henkilöön sovellettiin, kun hän viimeksi toimi palkkatyössä tai itsenäisenä ammattinharjoittajana, ilmoittaa asuinpaikan laitokselle sen pyynnöstä kaikki työttömyysetuuksien laskemiseen tarvittavat tiedot, erityisesti palkka- tai ammattitulojen määrän.
2. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 62 artiklaa, jos kyseisen asetuksen 65 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun muuhun työntekijään kuin rajatyöntekijään ei ole koskaan palkkatyöntekijän ominaisuudessa sovellettu asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä, työttömyysetuudet lasketaan sellaisten normaaliansioiden perusteella, jotka tässä jäsenvaltiossa vastaavat ansioita vastaavassa tai samanlaisessa työssä kuin hänen viimeinen työnsä toisen jäsenvaltion alueella.
3. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 62 artiklaa ja sen estämättä, mitä kyseisen asetuksen 63 artiklassa säädetään, sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan etuuksien määrään vaikuttaa perheenjäsenten määrä, ottaa huomioon myös asianomaisen henkilön perheenjäsenet, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa, ikään kuin he asuisivat toimivaltaisessa jäsenvaltiossa. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos perheenjäsenten asuinjäsenvaltiossa toisella henkilöllä on oikeus työttömyysetuuksiin, joiden laskemisessa nämä perheenjäsenet otetaan huomioon.

55 artikla

Edellytykset ja rajoitukset etuuksia koskevan oikeuden säilyttämiseksi työttömän siirtyessä toiseen jäsenvaltioon

1. Jotta toiseen jäsenvaltioon siirtyvään työttömään voitaisiin edelleen soveltaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklaa, hänen on ilmoitettava toimivaltaiselle laitokselle ennen lähtöään ja pyydettävä tältä todistusta siitä, että hänellä on edelleen oikeus etuuksiin asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetuin edellytyksin.

Laitos ilmoittaa hänelle kuuluvista velvoitteista ja antaa edellä mainitun asiakirjan, jossa on seuraavat maininnat:

- a) päivä, jona työtön lakkasi olemasta toimivaltaisen valtion työvoimaviranomaisten käytettävissä

- b) asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen määräaika rekisteröityä työnhakijaksi siinä jäsenvaltiossa, johon työtön on siirtynyt
 - c) enimmäisaika, johon asti asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan oikeus etuuteen voidaan säilyttää
 - d) seikat, jotka saattavat muuttaa oikeutta etuuteen.
2. Työtön ilmoittautuu työnhakijaksi työvoimaviranomaisille jäsenvaltiossa, johon hän siirtyy, asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, ja toimittaa tämän jäsenvaltion laitokselle 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjan. Asiakirjan puuttuessa sen paikan laitos, jonne työtön siirtyi, ottaa yhteyttä toimivaltaisesta laitoksesta saadakseen tarvittavat tiedot.
3. Sen jäsenvaltion työvoimaviranomaiset, johon työtön siirtyi hakeakseen työtä, ilmoittavat työttömälle hänen velvoitteistaan.
4. Sen paikan laitos, johon työtön siirtyi, ilmoittaa välittömästi toimivaltaiselle laitokselle päivämäärän, jona työtön on ilmoittautunut työvoimaviranomaisille, ja hänen uuden osoitteensa.

Joka kuukausi sinä aikana, jona työttömällä on edelleen oikeus etuuksiin, laitos toimittaa toimivaltaiselle laitokselle asiaankuuluvat tiedot työttömän tilanteen seurannasta ja erityisesti siitä, onko työtön edelleen työvoimaviranomaisen rekisterissä ja noudattaako hän valvontamenettelyjä.

5. Sen paikan laitos, johon työtön on siirtynyt, huolehtii valvonnasta tai järjestää valvonnan ikään kuin kyse olisi työttömästä, jolla on oikeus etuuksiin sen soveltaman lainsäädännön mukaan. Se ilmoittaa toimivaltaiselle laitokselle välittömästi kaikista 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista seikoista.
6. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai toimivaltaiset laitokset voivat sopia keskenään kaikista toimista, joilla on tarkoitus edistää niiden työttömien työnhakua, jotka siirtyvät johonkin näistä jäsenvaltioista asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan mukaisesti.

56 artikla

Työttömät, jotka asuivat muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa

1. Jos työtön päättää asetuksen (EY) N:o 883/2004 65 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröityä työnhakijaksi sekä asuinjäsenvaltiossa että jäsenvaltiossa, jossa hän on viimeksi toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, hän ilmoittaa tästä ensin asuinpaikkansa laitokselle ja työvoimaviranomaisille.

Sen jäsenvaltion työvoimaviranomaisten pyynnöstä, jossa työtön on viimeksi toiminut palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, asuinpaikan työvoimaviranomaiset toimittavat asiaan liittyvät tiedot, jotka koskevat työttömän rekisteröitymistä ja työnhakua.

2. Jos oikeus etuuksiin edellyttää sitä, että työttömän on täytettävä asuinjäsenvaltion lainsäädännön mukaiset tietyt velvoitteet, työttömän mahdolliset sitoumukset toisen jäsenvaltion työvoimaviranomaiseen nähden otetaan huomioon. Työttömän on ilmoitettava asuinpaikan laitokselle näiden sitoumusten aikataulusta ja luonteesta.
3. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 65 artiklan 5 kohdan b alakohtaa sen jäsenvaltion laitos, jonka lainsäädäntöä työntekijään viimeksi sovellettiin, ilmoittaa asuinpaikan laitokselle sen pyynnöstä, onko työntekijällä oikeus etuuksiin asetuksen (EY) N:o 883/2004 64 artiklan mukaisesti.

VI luku – Perhe-etuudet

57 artikla

Ensisijaisuussäännöt päällekkäisyystilanteessa

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa, jos ensisijaisuusjärjestystä ei voida määrittää lasten asuinpaikan perusteella, kukin asiaan liittyvä jäsenvaltio laskee etuuksien määrän ottaen huomioon lapset, jotka eivät asu sen alueella. Sen jäsenvaltion toimivaltainen laitos, jonka lainsäädännön mukaan etuuksien määrä on suurin, myöntää tämän määrän kokonaisuudessaan. Toisen jäsenvaltion toimivaltainen laitos korvaa sille puolet kyseisestä määrästä sen lainsäädännössä säädettyjen määrien rajoissa.

58 artikla

Sovellettavat säännöt, kun henkilöön sovelletaan saman kauden tai sen osan aikana peräkkäin usean jäsenvaltion lainsäädäntöä

- 1 Jos henkilöön sovelletaan peräkkäin kahden jäsenvaltion lainsäädäntöä kalenterikuukauden aikana, riippumatta siitä, mitkä olivat perhe-etuuksien maksamisen päivämäärät jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti, laitos, joka maksoi perhe-etuudet kyseisen kauden aikana ensimmäiseksi sovelletun lainsäädännön mukaisesti, vastaa kustannuksista kuluvan kuukauden loppuun asti.
- 2 Se ilmoittaa toisen jäsenvaltion laitokselle päivämäärästä, jona se lakkaa maksamasta kyseisiä perhe-etuuksia.

59 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 67 ja 68 artiklan täytäntöönpanomenettely

1. Perhe-etuuksien maksamista koskeva hakemus osoitetaan ensisijaisesti
 - a) työskentelyjäsenvaltion laitokselle, jos oikeus etuuksiin on saatu palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen perusteella ja jos hakijan puolisoilla ei ole oikeutta etuuksiin palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen perusteella toisessa jäsenvaltiossa
 - b) muissa tapauksissa lasten asuinpaikan laitokselle tai yhdelle näistä laitoksista, jos lapset asuvat eri jäsenvaltioissa.

2. Laitos, jolle hakemus on 1 kohdan mukaisesti osoitettu, tarkastelee hakemusta hakijan toimittamien yksityiskohtaisten tietojen perusteella ja tekee aina tarvittaessa tilapäisen päätöksen sovellettavista ensisijaisuussäännöistä ottaen huomioon kaikki tosiseikat ja oikeudelliset näkökohdat, jotka liittyvät hakijan perhetilanteeseen.

Se ilmoittaa tästä hakijalle ja maksaa tilapäisesti etuudet, joista säädetään sen soveltamassa lainsäädännössä.

3. Tapaukseen sovellettavia ensisijaisuussääntöjä koskevasta tilapäisestä päätöksestä ilmoitetaan kaikille niiden muiden jäsenvaltioiden laitoksille, joiden lainsäädännön mukaan hakijalla on mahdollisesti oikeus etuuksiin. Näillä laitoksilla on tilapäisen päätöksen lähetyspäivästä lukien yksi kuukausi aikaa riitauttaa päätös tai pyytää lisätietoja.

Määräajan päätyttyä 1 kohdan mukaisesti määrätyn laitoksen päätös velvoittaa kyseisiä laitoksia. Tällä perusteella kukin näistä laitoksista laatii selvityksen edunsaajalle kuuluvien etuuksien määrästä ja toimittaa sen määrätulle laitokselle mahdollisimman pian.

4. Edellä 1 kohdan mukaisesti määrätty laitos toimittaa hakijalle etuuksien myöntämiseen sovellettavaa ensisijaisuusjärjestystä koskevan päätöksen, jonka liitteenä on kyseisten laitosten laatima etuuksia koskeva selvitys.

5. Laitos, joka on maksanut tilapäisesti etuuksia enemmän kuin sille lopullisesti kuuluvan osuuden, ottaa yhteyttä ensisijaiseen laitokseen periäkseen siltä liikaa maksetun määrän 71 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

60 artikla

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 69 artiklan täytäntöönpanomenettely

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 69 artiklaa, jos toimivaltainen laitos toteaa, että oikeutta ei ole sen soveltaman lainsäädännön nojalla, se toimittaa viipymättä hakemuksen, jossa on liitteinä kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot, sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä henkilöön on sovellettu pisimpään. Tarvittaessa asia saatetaan joutua lähettämään samojen edellytysten mukaisesti takaisin sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädännön mukaan asianomaiselle henkilölle on täytynyt lyhimmät vakuutus- tai asumiskaudet.

IV OSASTO – VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

I luku – Etuuksien korvaaminen asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 1 kohdan ja 41 artiklan mukaisesti

1 jakso – Etuuksien korvaaminen todellisten kustannusten perusteella

61 artikla Periaatteet

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 1 kohtaa ja 41 artiklaa toimivaltainen laitos korvaa maksettujen luontoisetuuksien tosiasiallisen määrän etuudet maksaneelle laitokselle, siten kuin viimeksi mainitun laitoksen tileistä ilmenee, paitsi sovellettaessa tämän asetuksen 62 artiklaa.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vakuutetun kanssa eri jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsenten asuinpaikan laitosta ja (EY) N:o 883/2004 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa eläkkeensaajan ja hänen perheenjäsentensä asuinpaikan laitosta pidetään toimivaltaisena laitoksena.
3. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen etuuksien tosiasiallinen määrä kokonaan tai osittain ei käy ilmi sen laitoksen tileistä, joka ne on maksanut, korvattava määrä määritetään kiinteämääräisten summien perusteella laskemalla se kaikesta asianmukaisesta tiedosta, jota on saatu käytettävissä olevista lähteistä. Hallintotoimikunta määrää perusteet, joita käytetään kiinteämääräisten summien laskemisessa, ja vahvistaa niiden määrät.
4. Korvauksessa ei voida ottaa huomioon korkeampia taksoja kuin ne, joita sovelletaan sellaisille vakuutetuille annettuihin luontoisetteuksiin, jotka ovat 1 kohdassa tarkoitettut etuudet antaneen laitoksen soveltaman lainsäädännön alaisia.
5. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan 27 artiklan 8 kohdan toisen virkkeen mukaisesti maksettujen rahaetuuksien korvauksiin soveltuvien osin.

2 jakso – Etuuksien korvaaminen kiinteämääräisten summien perusteella

62 artikla Asiaan liittyvien jäsenvaltioiden kartoittaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltiot, joiden oikeudellisten tai hallinnollisten rakenteiden vuoksi todellisiin kustannuksiin perustuvien korvausten maksaminen ei ole tarkoituksenmukaista, esitetään tämän asetuksen liitteessä 3.
2. Jäsenvaltio voi luopua kiinteämääräisten summien korvausmenetelmän käyttämisestä sillä edellytyksellä, että luopuminen tulee voimaan kalenterivuoden alussa. Tällöin kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava hallintotoimikunnalle muutoksesta viimeistään sen voimaantulovuotta edeltävän vuoden kesäkuun loppuun mennessä.

3. Tämän asetuksen liitteessä 3 mainittujen jäsenvaltioiden osalta toimivaltaiset laitokset korvaavat (EY) N:o 883/2004 17 artiklan nojalla perheenjäsenille, jotka asuvat eri jäsenvaltiossa kuin vakuutettu, maksettujen luontoisetuuksien määrän ja (EY) N:o 883/2004 22 artiklan, 24 artiklan 1 kohdan, 25 artiklan ja 26 artiklan nojalla eläkkeensaajalle ja hänen perheenjäsenilleen maksettujen luontoisetuuksien määrän etuudet maksaneille laitoksille kunkin kalenterivuoden osalta vahvistetun kiinteämääräisen summan perusteella. Kiinteämääräisen summan määrän on oltava mahdollisimman lähellä todellisia kustannuksia.

63 artikla

Kiinteämääräisen summan laskentamenetelmä

1. Kunkin maksamisesta vastuussa olevan jäsenvaltion osalta kiinteämääräinen summa kalenterivuotta kohti on yhtä suuri kuin summa, joka saadaan kertomalla keskimääräiset kustannukset henkeä kohti eri ikäryhmien mukaan kustakin ikäryhmästä huomioon otettavien henkilöiden lukumäärällä ja soveltamalla tuloon vähennystä.

$$\text{KIINTEÄMÄÄRÄINEN SUMMA} = \sum_{i=1}^3 ((1 - X) \times Y_i) \times Z_i$$

Kaavan merkkien selitykset:

- summausindeksi i (arvot $i = 1, 2$ ja 3) edustaa kolmea ikäryhmää, jotka on määritetty kiinteämääräisen summan laskemista varten

$i = 1$: alle 20-vuotiaat

$i = 2$: 20–64-vuotiaat

$i = 3$: 65-vuotiaat ja vanhemmat

- kerroin X (luku $0:n$ ja $1:n$ välillä) edustaa vähennystä, sellaisena kuin se on määriteltyinä 4 kohdassa
- Y_i edustaa henkilöiden keskimääräisiä vuosikustannuksia ikäryhmässä i , sellaisena kuin se on määriteltyinä 2 kohdassa
- Z_i edustaa huomioon otettavien henkilöiden keskimääräistä lukumäärää ikäryhmässä i , sellaisena kuin se on määriteltyinä 3 kohdassa.

2. Keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti (Y_i) ikäryhmässä i saadaan jakamalla velkojajäsenvaltion laitosten kaikille kyseiseen ikäryhmään kuuluville henkilöille, joihin sovelletaan sen lainsäädäntöä ja jotka asuvat sen alueella, maksamien luontoisetuuksien kokonaismäärään liittyvät vuosikustannukset tämän ikäryhmän henkilöiden vuotuisella keskimääräisellä lukumäärällä. Laskemisessa otetaan huomioon 23 artiklassa tarkoitettuun järjestelmään liittyvät kustannukset.
3. Kunkin velallisjäsenvaltion osalta henkilöiden keskimääräinen lukumäärä (Z_i) ikäryhmässä i on yhtä suuri kuin niiden henkilöiden lukumäärä, joihin sovelletaan

kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä ja joilla on oikeus saada sen kustannuksella luontoisuuksia velkojajäsenvaltiolta.

Huomioon otettavien henkilöiden lukumäärä määritetään luettelon avulla, jota pidetään tätä tarkoitusta varten asuinpaikan laitoksessa ja joka perustuu toimivaltaisen laitoksen toimittamiin asiakirjoihin, joilla osoitetaan asianomaisten oikeudet.

4. Kiinteämääräiseen summaan sovellettava vähennys on periaatteessa 15 prosenttia ($X = 0,15$). Jos toimivaltainen jäsenvaltio mainitaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä IV, vähennys on 20 prosenttia ($X = 0,20$).
5. Hallintotoimikunta vahvistaa edeltävissä kohdissa tarkoitettujen kertasuorituksen laskentaan tarvittavien tekijöiden määräämisessä noudatettavat menetelmät ja yksityiskohtaiset säännöt.

64 artikla

Keskimääräisistä vuosikustannuksista ilmoittaminen

Tiettyä vuotta koskevat keskimääräiset vuosikustannukset henkeä kohti kussakin ikäryhmässä on toimitettava tilintarkastuslautakunnalle viimeistään kyseistä vuotta seuraavan toisen vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Jos tietoja ei toimiteta määräajassa, huomioon otetaan edeltävän vuoden keskimääräiset kustannukset henkeä kohti.

Keskimääräiset vuosikustannukset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

3 jakso – Yhteiset säännökset

65 artikla

Laitosten välisiä korvauksia koskeva menettely

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 35 ja 41 artiklassa säädetyt korvaukset jäsenvaltioiden laitosten välillä suoritetaan yhteyselimen välityksellä.

66 artikla

Saatavien esittämistä ja maksamista koskevat määräajat

1. Todellisten kustannusten perusteella lasketut saatavat on esitettävä viimeistään kuusi kuukautta sen kalenterivuosi puoliskon jälkeen, jona etuudet on maksettu.
2. Kiinteämääräisen summan perusteella kalenterivuoden osalta lasketut saatavat on esitettävä niiden kuuden kuukauden kuluessa, jotka seuraavat kuukautta, jona kyseistä vuotta koskevat keskimääräiset kustannukset on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainittujen määräaikojen jälkeen esitettyjä saatavia ei oteta huomioon.

4. Velallislaitos tarkistaa ja maksaa saatavat sen kalenterivuosiopuoliskon jälkeistä kuukautta seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, jona saatavat on esitetty. Velallislaitos ilmoittaa tarvittaessa velkojalaitokselle ennen tämän kuuden kuukauden määräajan päättymistä päätöksestään olla hyväksymättä tiettyjä kustannuksia.
5. Saatavan luonnetta ja määrää koskeva riitauttaminen on hoidettava viimeistään vuoden kuluttua sen kalenterivuosiopuoliskon jälkeen, jona saatava on esitetty. Määräajan ylittämisen jälkeen kyseistä saatavaa pidetään maksettavana.

67 artikla
Viivästyskorot

1. Edellä 66 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun kuuden kuukauden määräajan päättymisestä lukien maksamattomiin saataviin lisätään korko. Korko lasketaan Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltaman viitekoron perusteella. Tällöin sovelletaan eräänymiskuukauden ensimmäisenä päivänä voimassaolevaa viitekorkoa. Korkoon lisätään kaksi prosenttiyksikköä 66 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vuoden määräajan päättymisestä lukien.
2. Hallintotoimikunta vahvistaa korkojen laskentamenetelmän ja -perustan.

68 artikla
Vuotuisten tilitysten vahvistaminen

1. Hallintotoimikunta vahvistaa saatavien tilanteen kunakin kalenterivuonna asetuksen (EY) N:o 883/2004 72 artiklan g alakohdan mukaisesti tilintarkastuslautakunnan kertomuksen perusteella. Tätä varten yhteyselinten on ilmoitettava tilintarkastuslautakunnalle – sen vahvistamien määräaikojen ja sääntöjen mukaisesti – esitettyjen, suoritettujen tai riitautettujen saatavien määrä (velkojavaltion kanta), sekä vastaanotettujen, suoritettujen tai riitautettujen saatavien määrä (velallisvaltion kanta).
2. Hallintotoimikunta voi suorittaa asianmukaiset varmistukset tilastollisten ja tilinpidollisten tietojen tarkastamiseksi, joita tarvitaan 1 kohdassa säädetyn saatavien tilannetta koskevan vuotuisen selvityksen tekemiseksi, erityisesti varmistaakseen, että tiedot ovat tässä osastossa vahvistettujen sääntöjen mukaiset.

II luku – Työttömyysetuuksien korvaaminen asetuksen (EY) N:o 883/2004 65 artiklan mukaisesti

69 artikla
Työttömyysetuuksien korvaaminen

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 65 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun sopimuksen puuttuessa asuinpaikan laitos esittää sen jäsenvaltion laitokselle, jonka lainsäädäntöä edunsaajaan viimeksi sovellettiin, työttömyysetuuksia koskevan korvaushakemuksen asetuksen (EY) N:o 883/2004 65 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla kuuden kuukauden määräajassa

korvaushakemuksen kohteena olevien työttömyysetuuksien viimeisestä maksupäivästä lukien. Hakemuksessa on ilmoitettava maksettujen etuuksien määrä asetuksen (EY) N:o 883/2004 65 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettujen kolmen tai viiden kuukauden kausien aikana, kausi, jolta etuudet on maksettu, ja työttömän tunnistetiedot.

Jos kyseisistä määristä aiheutuu keskustelua kyseisten laitosten välillä, sovelletaan tämän asetuksen 66 artiklan 4 ja 5 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

III luku – Liikaa maksettujen etuuksien ja tilapäisten maksujen takaisinperiminen ja vähentäminen sekä perintään liittyvä avunanto

1 jakso – Periaatteet

70 artikla

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 84 artiklaa ja sen määrittelemissä puitteissa saatavien periminen on mahdollisuuksien mukaan suoritettava vähennysten kautta sekä velkojalaitosten, jäljempänä 'pyynnön esittäneiden elinten, ja velallislaitosten, jäljempänä 'pyynnön vastaanottaneiden elinten', välillä että vakuutettuun nähden tämän asetuksen 71 ja 72 artiklan mukaisesti.

Jos saatavaa kokonaisuudessaan tai sen osaa ei ole voitu periä ensimmäisen alakohdan mukaisesti vähennysten kautta, edunsaajan maksettavaksi kuuluvat määrät peritään 73–82 artiklan mukaisesti.

2. Yhteyselintä pidetään pyynnön vastaanottaneena elimenä niiden hakemusten osalta, jotka on osoitettu sille.

2 jakso – Vähentäminen

71 artikla

Perusteetta tai liikaa maksetut rahaetuudet

1. Jos jäsenvaltion laitos on maksanut etuudensaajalle suuremman summan kuin mihin tällä on oikeus, laitos pyytää sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa etuuksien suorittamisesta etuudensaajalle, vähentämään liikaa maksetun määrän kyseiselle etuudensaajalle maksettavasta määrästä. Viimeksi mainittu laitos tekee vähentämisen sen soveltamassa lainsäädännössä tällaiselle vähentämiselle säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ikään kuin se itse olisi maksanut liikaa etuutta ja siirtää vähennetty määrän velkojana olevalle laitokselle.
2. Edellä olevan 6 artiklan mukaisesti viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun sovellettava lainsäädäntö on määritetty tai etuuksien maksamisesta vastaava laitos tunnistettu, rahaetuudet tilapäisesti maksanut laitos laatii selvityksen määrästä, joka toimivaltaisen laitoksen on maksettava sille. Jos etuudensaaja ja/tai hänen työnantajansa on maksanut maksut tilapäisesti, nämä summat otetaan huomioon laskettaessa kyseistä määrää.

Etuudensaajalle maksettavista etuuksista vastaava toimivaltainen laitos vähentää tilapäisesti maksetun määrän niistä määristä, jotka sen on maksettava asianomaiselle henkilölle. Maksamisesta vastaava laitos tekee vähennyksen sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää vähennetyn määrän velkojana olevalle laitokselle viipymättä.

3. Jos vakuutettu on saanut sosiaalietuuksia jäsenvaltion alueella aikana, jolloin hänellä oli oikeus etuuksiin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, etuuksia antanut laitos voi, jos sillä on laillinen oikeus vaatia mainitulle henkilölle suoritettuja etuuksia takaisin, pyytää minkä tahansa muun jäsenvaltion laitosta, joka vastaa etuuden suorittamisesta tälle henkilölle, vähentämään maksetun etuuden määrästä, jonka viimeksi mainittu maksaa asianomaiselle henkilölle.

Tätä säännöstä sovelletaan soveltuvin osin vakuutetun perheenjäseniin, jotka ovat saaneet etuuksia jonkin jäsenvaltion alueella aikana, jolloin vakuutetulla oli oikeus etuuksiin jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla kyseisen perheenjäsenen osalta.

Velkojana oleva laitos ilmoittaa maksamisesta vastaavalle laitokselle selvityksen sille maksettavaksi kuuluvasta määrästä. Maksamisesta vastaava laitos tekee vähennyksen sen soveltamassa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin ja siirtää vähennetyn määrän velkojana olevalle laitokselle viipymättä.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltainen laitos toimittaa asianomaiselle henkilölle tämän tilannetta koskevan selvityksen, jossa esitetään maksettavina olevat tai liikaa maksetut määrät sen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

72 artikla

Perusteetta tai liikaa perityt maksut

Edellä 6 artiklan mukaisesti laitos, joka on perinyt maksut tilapäisesti vakuutetulta ja/tai hänen työnantajaltaan, korvaa kyseiset määrät henkilöille, jotka ovat ne maksaneet, vasta sen jälkeen kun se on kysynyt toimivaltaiselta laitokselta määrät, jotka on maksettava sille 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3 jakso – Perintä

73 artikla

Tiedonsaantia koskevat pyynnöt

1. Pynnön esittäneen elimen pyynnöstä pyynnön vastaanottanut elin toimittaa tälle kaikki tiedot, jotka voivat olla tarpeen saatavien perimisessä.

Näiden tietojen hankkimiseksi pyynnön vastaanottanut elin käyttää valtuuksia, joista säädetään kaikkien sen omassa maassa aiheutuneiden samankaltaisten saatavien perintään sovellettavissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä.

2. Tiedonsaantia koskevassa pyynnössä on ilmoitettava nimi, osoite ja muut tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot, jotka pyynnön esittävä elin saa

yleensä käyttöönsä henkilöstä, jota toimitettavat tiedot koskevat; myös pyynnön kohteena olevan saatavan laatu ja määrä on ilmoitettava.

3. Pynnön vastaanottavan elimen ei tarvitse toimittaa tietoja, joita se ei saisi haltuunsa periäkseen omassa jäsenvaltiossaan aiheutuneita samankaltaisia saatavia.
4. Pynnön vastaanottanut elin ilmoittaa pynnön esittäneelle elimelle tietoja koskevan pynnön epäämisen perusteet.

74 artikla *Tiedoksianto*

1. Pynnön esittäneen elimen pynnöstä pynnön vastaanottanut elin ilmoittaa vastaanottajalle omassa jäsenvaltiossaan vastaavien asiakirjojen tiedoksiantoa koskevien voimassa olevien sääntöjen mukaisesti kaikista pynnön esittäneen elimen jäsenvaltion toimittamista asiakirjoista ja päätöksistä, myös oikeudellisista, jotka liittyvät saatavaan tai sen perimiseen.
2. Tiedoksiantopyynnössä on ilmoitettava nimi, osoite ja muut tiedot, jotka pynnön esittävä elin saa yleensä käyttöönsä vastaanottajasta, tiedoksi annettavan asiakirjan tai päätöksen luonne ja aihe sekä tarvittaessa nimi ja osoite ja muut tiedot, jotka pynnön esittävä elin saa yleensä käyttöönsä velallisesta, asiakirjassa tai päätöksessä tarkoitettu saatava sekä muut mahdollisesti hyödylliset tiedot.
3. Pynnön vastaanottanut elin ilmoittaa viipymättä pynnön esittäneelle elimelle tiedoksiantopyynnön seurannasta, erityisesti päivän, jona päätös tai asiakirja on toimitettu vastaanottajalle.

75 artikla *Takaisinperintää koskeva pyyntö*

1. Maksujen taikka perusteetta tai liikaa maksettujen etuuksien takaisinperintää koskevassa pynnössä, jonka pynnön esittävä elin osoittaa pynnön vastaanottavalle elimelle, on oltava liitteenä virallinen tai oikeaksi todistettu jäljennös saatavan perinnän mahdollistavasta asiakirjasta, joka on laadittu pynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, ja tarvittaessa muut perintään tarvittavat alkuperäiset asiakirjat tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset.
2. Pynnön esittänyt elin saa pyytää saatavien perintää vain, jos
 - a) jäsenvaltio ei riitautaa saatavaa tai sen perimisen mahdollistavaa asiakirjaa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 78 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa
 - b) se on omassa jäsenvaltiossaan soveltanut 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjan perusteella käytettävissään olevia asianmukaisia perintämenettelyjä eivätkä toteutetut toimenpiteet ole johtaneet saatavan maksamiseen täysimääräisenä.
3. Perintäpyynnössä on ilmoitettava

- a) nimi, osoite ja muut asianomaisen henkilön ja/tai tämän omaisuutta hallussa pitävän kolmannen osapuolen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot
 - b) pyynnön vastaanottavan elimen tunnistamisen kannalta merkitykselliset tiedot
 - c) saatavan perinnän mahdollistava asiakirja, joka on laadittu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa
 - d) saatavan laatu ja määrä, mukaan luettuina pääoma, korko sekä muut aiheutuneet seuraamukset, sakot ja kulut, ilmoitettuna molempien elinten jäsenvaltion valuuttana
 - e) päivämäärä, jona pyynnön esittänyt elin ja/tai pyynnön vastaanottanut elin on antanut asiakirjan tiedoksi vastaanottajalle
 - f) ajankohta, josta alkaen, ja ajanjakso, jonka kuluessa perintä voidaan suorittaa pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaisesti
 - g) muut merkitykselliset tiedot.
4. Perintäpyyntöön on lisäksi liitettävä pyynnön esittäneen elimen lausunto, jossa 2 kohdassa asetetut ehdot vahvistetaan täytetyiksi.
5. Pynnön esittänyt elin toimittaa pyynnön vastaanottaneelle elimelle kaikki perintäpyynnössä tarkoitettuun asiaan liittyvät tarpeelliset tiedot heti ne saatuaan.

76 artikla

Perimisen mahdollistava asiakirja

1. Saatavan perinnän mahdollistava asiakirja tunnustetaan ja katsotaan ilman eri toimenpiteitä perinnän mahdollistavaksi asiakirjaksi pyynnön vastaanottaneen elimen osalta.
2. Saatavan perinnän mahdollistava asiakirja voidaan tarvittaessa ja pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien määräysten mukaisesti hyväksyä tai tunnustaa taikka sitä voidaan täydentää tai se voidaan korvata asiakirjalla, joka mahdollistaa perinnän kyseisen jäsenvaltion alueella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Pyynnön vastaanottamista seuraavien kolmen kuukauden kuluessa toimivaltaiset viranomaiset pyrkivät saattamaan loppuun asiakirjan hyväksymiseen, tunnustamiseen, täydentämiseen tai korvaamiseen liittyvät muodollisuudet lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan kolmannen alakohdan säännöksiä. Viranomaiset eivät voi kieltäytyä, jos perinnän mahdollistava asiakirja on laadittu moitteettomasti. Pynnön vastaanottaneen elimen on ilmoitettava pyynnön esittäneelle elimelle perusteet kolmen kuukauden määräajan ylitykselle.

Jos jokin näistä muodollisuuksista antaa aiheutta saatavaa ja/tai pyynnön esittäneen elimen antamaa perinnän mahdollistavaa asiakirjaa koskevaan riitauttamiseen, asiassa sovelletaan 78 artiklaa.

77 artikla

Maksamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat

1. Takaisinperintä suoritetaan pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion valuutassa. Pynnön vastaanottanut elin siirtää perittävänä olevan saatavan koko määrän pyynnön esittäneelle elimelle.
2. Pynnön vastaanottanut elin voi myöntää velalliselle tietyn maksuajan tai sallia maksamisen erissä, jos sen jäsenvaltiossa voimassa olevat lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt sen sallivat ja sen jälkeen, kun se kuullut pyynnön esittänyttä elintä. Pynnön vastaanottaneen elimen tämän maksuajan perusteella perimä korko tilitetään sekin pyynnön esittäneelle elimelle.

Siitä päivästä lukien, jona perinnän mahdollistava asiakirja on 76 artiklan mukaisesti hyväksytty, tunnustettu, täydennetty tai korvattu, maksun viivästymisestä peritään korkoja pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti ja myös ne tilitetään pyynnön esittäneelle elimelle.

78 artikla

Saatavan tai saatavan perinnän mahdollistavan asiakirjan riitauttaminen

1. Jos asianomainen henkilö riitauttaa perintämenettelyn aikana saatavan tai pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa annetun perinnän mahdollistavan asiakirjan, hänen on saatettava asia pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltion toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi kyseisessä maassa voimassaolevan lainsäädännön mukaisesti. Pynnön esittäneen elimen on ilmoitettava tästä pyynnön vastaanottaneelle elimelle. Myös asianomainen henkilö voi ilmoittaa asiasta pyynnön vastaanottaneelle elimelle.
2. Saatuaan pyynnön esittäneeltä elimeltä tai asianomaiselta henkilöltä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen pyynnön vastaanottanut elin keskeyttää heti täytäntöönpanomenettelyn asiassa toimivaltaisen elimen päätöstä odottaessa, ellei pyynnön esittänyt elin toisen alakohdan mukaisesti pyydä toisin. Jos pyynnön esittänyt elin pitää sitä tarpeellisena, se voi ryhtyä suojatoimenpiteisiin taatakseen perinnän, sikäli kuin se on mahdollista sen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien ja asetusten mukaisesti samankaltaisten saatavien osalta.

Pynnön esittänyt elin voi sen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti pyytää pyynnön vastaanottanutta elintä perimään riitautetun saatavan, mikäli se on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista. Jos asian riitauttaminen ratkeaa myönteisesti velallisen kannalta, pyynnön esittäneen elimen on korvattava peritty summa kokonaisuudessaan sekä kaikki korvaukset, jotka kuuluvat maksettaviksi pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos riitauttaminen koskee pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa toteutettuja perintätoimenpiteitä, asia viedään käsiteltäväksi kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiseen elimeen sen lakien ja asetusten mukaisesti.

4. Jos toimivaltainen elin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu 1 kohdan mukaisesti, on oikeudellinen tai hallinnollinen tuomioistuin, kyseisen tuomioistuimen päätös, jos se on pyynnön esittäneelle laitokselle myönteinen ja sallii saatavan perimisen pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa, on 'perinnän mahdollistava asiakirja', ja saatava peritään tämän päätöksen perusteella.

79 artikla
Avunantoon liittyvät rajoitukset

1. Pyyntöön vastaanottanut elin ei ole velvollinen
- a) antamaan 73–78 artiklassa tarkoitettua apua, jos saatavan perintä aiheuttaisi velallisen tilanteen takia vakavia taloudellisia tai sosiaalisia ongelmia elimen jäsenvaltiossa edellyttäen, että pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevat lait, asetukset tai hallinnolliset käytännöt sallivat kyseiset toimet samankaltaisten kansallisten saatavien osalta
- b) antamaan 73–78 artiklassa tarkoitettua apua, jos 73–75 artiklan mukainen alkuperäinen pyyntö koskee yli viisi vuotta vanhoja saatavia laskettuna siitä hetkestä, jolloin perinnän mahdollistava asiakirja on laadittu pyynnön esittäneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten tai hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, pyynnön esittämisajankohtaan asti. Kuitenkin tapauksissa, joissa saatava tai asiakirja on riitautettu, määräaika lasketaan alkavaksi hetkestä, jolloin pyynnön esittänyt valtio vahvistaa, ettei saatavaa tai asiakirjaa voi enää riitauttaa.

80 artikla
Suojatoimenpiteet

Pyynnön esittäneen elimen perustellusta pyynnöstä pyynnön vastaanottanut elin toteuttaa suojatoimenpiteitä, joilla taataan saatavan periminen, mikäli tämä on mahdollista pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien tai asetusten mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan täytäntöönpanoa varten sovelletaan 73–75 artiklassa ja 77 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä ja menettelyjä soveltuvin osin.

81 artikla
Kulut

1. Jos saatava peritään 71 ja 72 artiklassa tarkoitettulla vähentämismenetelmällä, täytäntöönpanokulujen korvaamista ei pyydetä.
2. Pyyntöön vastaanottanut elin perii asianomaiselta henkilöltä kaikki kulut, jotka liittyvät 73–77 ja 81 artiklan mukaisesti suoritettuun perintään, ja pidättää ne jäsenvaltiossaan samankaltaisiin saataviin sovellettavien lakien ja asetusten mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot ovat vaatimatta toisiltaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 tai tämän asetuksen säännösten mukaisesti vastavuoroisesta avunannosta aiheutuneiden kulujen korvaamista.
4. Jos kyseessä on erityisiä vaikeuksia aiheuttava perintä, johon liittyy erittäin korkeita kuluja, pyynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut elin voivat sopia erityisistä korvausmenettelyistä.
5. Pynnön esittäneen elimen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on velvollinen korvaamaan pyynnön vastaanottaneen elimen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki kulut ja menetykset, jotka ovat aiheutuneet toimista, jotka on tunnustettu perusteettomiksi saatavan tosiasiallisen esiintymisen tai pyynnön esittäneen elimen antaman perinnän mahdollistavan asiakirjan hyväksyttävyyden osalta.

V osasto - Erinäiset säännökset sekä siirtymä- ja loppusäännökset

82 artikla

Hallinnolliset ja lääkärintarkastukset

1. Jos III osaston I, II ja IV luvussa tarkoitettujen etuuksien saaja oleskelee tai asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa maksamisesta vastaava laitos sijaitsee, etuuden saajan oleskelu- tai asuinpaikan laitos suorittaa lääkärintarkastuksen maksamisesta vastaavan laitoksen pyynnöstä oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen soveltaman lainsäädännön sääntöjen mukaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 27 artiklan säännösten soveltamista. Tällöin oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen tekemät havainnot sitovat maksamisesta vastaavaa laitosta.

Jos oleskelu- tai asuinpaikan laitosta on asetuksen (EY) N:o 883/2004 82 artiklan mukaan pyydetty suorittamaan lääkärintarkastus, sen on meneteltävä soveltamassaan lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tällaisten menettelyjen puuttuessa se kääntyy maksamisesta vastaavan laitoksen puoleen saadakseen tietoja sovellettavista menettelyistä.

Maksamisesta vastaavalla laitoksella säilyy kuitenkin oikeus tarkastuttaa tämän jälkeen edunsaaja itse valitsemallaan lääkäriä. Edunsaajaa voidaan kehottaa menemään maksamisesta vastaavan laitoksen jäsenvaltioon kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että hän pystyy matkustamaan sinne vaarantamatta terveyttään ja että maksamisesta vastaava laitos vastaa tähän liittyvistä matka- ja oleskelukustannuksista.

2. Jos III osaston I, II ja IV luvussa tarkoitettujen etuuksien saaja oleskelee tai asuu muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa maksamisesta vastaava laitos sijaitsee, etuuden saajan oleskelu- tai asuinpaikan laitos suorittaa hallinnollisen tarkastuksen maksamisesta vastaavan laitoksen pyynnöstä. Maksamisesta vastaava laitos ilmoittaa oleskelu- tai asuinpaikan laitokselle seikat, joihin hallinnollisen tarkastuksen olisi kohdistuttava. Jos näitä seikkoja ei ilmoiteta, oleskelu- tai asuinpaikan laitos tekee tarkastuksen omassa lainsäädännössään säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

Oleskelu- tai asuinpaikan laitoksen on toimitettava raportti maksamisesta vastaavalle laitokselle, joka pyysi tarkastusta.

83 artikla
Tiedoksiannot

- 1 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 883/2004 1 artiklan m, q ja r alakohtassa sekä tämän asetuksen 1 artiklan a ja b alakohtassa tarkoitettujen elinten samoin kuin tämän asetuksen II osastossa mainittujen nimettyjen laitosten yhteystiedot.
- 2 Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetuille elimille on annettava sähköistä tunnistamista varten tunnistekoodi ja sähköinen osoite.
- 3 Hallintotoimikunta vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteystietojen ilmoittamista, myös yhteistä muotoa ja mallia, koskevat säännöt.
- 4 Tämän asetuksen liitteessä 4 ilmoitetaan kansalaisten käytössä olevat tietokannat, joihin kerätään 1 kohdassa tarkoitettut tiedot.
- 5 Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen jatkuva ylläpito.

84 artikla
Asiakirjat

1. Hallintotoimikunta vahvistaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavien asiakirjojen mallit ja muodot 4 artiklan säännösten mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on saatettava ne tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden käyttöön.
2. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai laitokset voivat vastavuoroisesti sopia yksinkertaistettujen asiakirjojen käytöstä tai kevennetystä tiedonvaihdosta. Tällaisista sopimuksista on ilmoitettava hallintotoimikunnalle.

85 artikla
Tiedottaminen

1. Hallintotoimikunta laatii tarvittavia tiedotteita, jotta asianomaiset saisivat tietoa oikeuksistaan ja niistä hallinnollisista muodollisuuksista, jotka on täytettävä näiden oikeuksien saamiseksi. Tietojen levittäminen tehdään ensisijaisesti sähköisesti antamalla tiedot saataville verkkosivuilla, joihin kansalaisilla on pääsy. Hallintotoimikunta varmistaa niiden säännöllisen päivityksen.
2. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 75 artiklassa tarkoitettu neuvoa-antava komitea voi antaa lausuntoja ja suosituksia tietojen ja niiden levityksen parantamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava, että tarvittavat tiedot ovat asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden saatavilla, jotta he saisivat tietoa asetuksella (EY) N:o 883/2004 ja tällä asetuksella tehdyistä muutoksista voidakseen hyödyntää oikeuksiaan.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, että niiden laitokset ovat tietoisia kaikista yhteisön säännöksistä ja muista toimista, myös hallintotoimikunnan päätöksistä, ja että ne soveltavat niitä, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen soveltamisalalla ja niissä säädetyin edellytyksin.

86 artikla

Valuutan muuntaminen

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen säännöksiä valuuttojen vaihtokurssi on Euroopan keskuspankin julkaisema viitekurssi.

87 artikla

Tilastot

Toimivaltaiset viranomaiset laativat ja toimittavat asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja tämän asetuksen soveltamista koskevat tilastot hallintotoimikunnan sihteeristölle. Tiedot kerätään ja järjestetään hallintotoimikunnan määrittelemän suunnitelman ja menetelmän mukaisesti. Komissio huolehtii tietojen levittämisestä.

88 artikla

Liitteiden muuttaminen

Tämän asetuksen liitteitä 1, 2, 3 ja 4 sekä asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteitä I, VI, VII, VIII ja IX voidaan muuttaa vain komission asetuksella asianomaisten jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ja hallintotoimikunnan yksimielisellä päätöksellä.

89 artikla

Siirtymäsäännökset

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 87 artiklan säännöksiä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tilanteisiin.

90 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä alkaen neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72.

Asetus (ETY) N:o 574/72 pysyy kuitenkin voimassa ja sen oikeusvaikutukset säilyvät seuraavien säädösten osalta:

- a) neuvoston asetus (EY) N:o 859/2003⁸, annettu 14 päivänä toukokuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi, niin kauan kuin kyseistä asetusta ei kumota tai muuteta
 - b) neuvoston asetus (ETY) N:o 1661/85⁹, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1985, yhteisön siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskevien sääntöjen teknisestä mukauttamisesta Grönlannin osalta, niin kauan kuin kyseistä asetusta ei kumota tai muuteta
 - c) sopimus Euroopan talousalueesta¹⁰ sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välinen sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta¹¹ ja muut sopimukset, joissa viitataan asetukseen (ETY) N:o 574/72, niin kauan kuin kyseisiä sopimuksia ei muuteta tämän asetuksen perusteella.
2. Yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/49/EY¹² olevia viittauksia asetukseen (ETY) N:o 574/72 pidetään viittauksina tähän asetukseen.

91

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan kuusi kuukautta sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁸ EYVL L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁹ EYVL L 160, 20.6.1985, s. 7.

¹⁰ EYVL L 1, 31.1.1994, s. 1.

¹¹ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6. Sopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna EU-Sveitsi-sekakomitean päätöksellä N:o 2 (EUVL L 187, 26.7.2003, s. 55).

¹² EYVL L 209, 25.7.1998, s. 46.

LIITE 1

Kahdenvälisten sopimusten voimaan jäävät täytäntöönpanosäännökset ja kahdenvälisten sopimusten uudet täytäntöönpanosäännökset

(8 artiklan 1 kohta ja 9 artikla 2 kohta)

LIITE 2

Virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät

(31 ja 41 artikla)

A. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston 1 luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä

1. Saksa

Versorgungssystem für Beamte (virkamiesten sairausvakuutusjärjestelmä)

2. Espanja

Mutualismo administrativo (virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon erityisjärjestelmä)

B. Niihin virkamiehiin sovellettavat erityisjärjestelmät, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 883/2004 III osaston 2 luvun luontoisetuuksia koskevia säännöksiä

1. Saksa

Unfallfürsorge für Beamte (virkamiesten tapaturmavakuutusjärjestelmä)

LIITE 3

Jäsenvaltiot, jotka korvaavat etuuksien kustannukset kiinteämääräisten summien perusteella

(62 artiklan 1 kohta)

LIITE 4

*Toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset, asuin- ja oleskelupaikan laitokset, yhteyspisteet,
toimivaltaisten viranomaisten nimeämät laitokset ja elimet*

(84 artiklan 4 kohta)